

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความเชื่อเรื่องเร็นลับ

Myth

๒๓.
๗๗๔๙๓
๒๕๕๐

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **84014**
วันเดือนปี..... ๑๓ ก. ย. ๒๕๕๑

b. 119 88125
i.

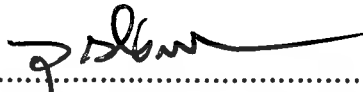
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปะกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา ๒๕๕๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

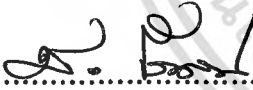

..........ประธานกรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

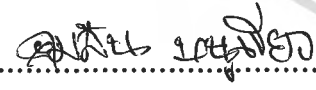

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

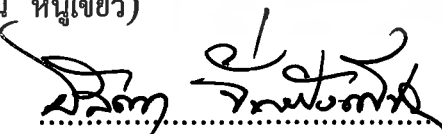
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

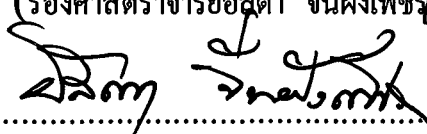
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์ธนดล ตีรจิเจริญ)

..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
..........กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติลา จันผิงเพ็ชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์อติลา จันผิงเพ็ชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความเชื่อเรื่องเร็นลับ
	Myth
ชื่อ	นางสาววิไลพร สุนทร
รหัสนักศึกษา	47020241
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อลิตา จันผิงเพชร

บทคัดย่อ

เพื่อศึกษาค้นคว้าในเรื่องความเชื่อในของโชคลางต่างๆ ว่าทำไมผู้คนถึงมีความเชื่อ นั้น ๆ อย่างความเชื่อที่ว่าสัตว์บางชนิดถึงเป็นตัวแทนของความตาย และความอัปมงคล แม้ว่าจะเป็นในยุคปัจจุบัน แต่ก็ยังมีผู้ที่เชื่อว่าเป็นจริง อย่างเรื่องของแมวดำ หรืออีกา ที่ยังมี คนเชื่อว่าถ้าพบเห็น จะนำความโชคร้าย มาให้ จากการรวบรวมข้อมูลตามหนังสือต่าง ๆ และ จากสารคดีทางทีวี ทำให้รู้ว่า แมวจะต่างประเทศ ต่างประเพณีก็ตาม แต่ก็มีมีความเชื่อต่อสิ่งที่ เหนือธรรมชาติ นั้นเหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่พวกมันก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่ธรรมดา ไม่เคยทำเรื่อง เดือดร้อนให้มนุษย์ อย่างที่ผู้คนปักใจเชื่อกันว่าจะนำความอัปมงคลมา

เรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้นำอิทธิพลของผลงานศิลปะ ที่ประทับใจ ทั้งลักษณะงานของศิลปะไทย และของศิลปินชาวตะวันตก มาประยุกต์ใช้เพื่อค้นหาหลัก แนวทางศิลปะของตนเอง โดยการ สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะต่าง ๆ และแก้ไขให้ดีขึ้นอยู่ เสมอจากการ ร่างภาพ และขณะทำงานจริงบนผ้าใบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลงานใน ชิ้นงานต่อ ๆ ไป วิธีการ รวบรวมข้อมูลรูปภาพประกอบที่จะนำมาใช้ในการทำงาน ประกอบไป ด้วย ภาพถ่ายต่าง ๆ จะทำก่อนที่จะทำการร่างภาพ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน มาจากการที่ สนใจในศิลปะประจำชาติ ของ ประเทศต่าง ๆ ที่จะมีการนำเรื่องของ ความเชื่อในเรื่องของโชคลาง มาสร้างเป็นสัญลักษณ์ใน งานศิลปะในลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่มีอยู่มาแต่เดิม และที่ได้รับอิทธิพล แนวความเชื่อ มาจากการ ติดต่อกันในด้านต่าง ๆ กันประเทศอื่นทั้งจาก ตะวันออก และตะวันตก ที่มีการติดต่อกันตั้งแต่ สมัยโบราณ ถึงปัจจุบัน ความเชื่อจึงเป็นสิ่งที่ผู้คนทุกชาตินำมาใช้ ในงานศิลปะที่ตัดกันไม่ ขาดในศิลปะประจำชาติทั่วโลกก็ว่าได้

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน ใช้การหาลักษณะท่าทาง กิริยา ของบรรดาสัตว์ต่าง ๆ จากภาพถ่าย และการหารูปทรง ลายเส้นที่น่าสนใจที่สุดจากการเขียนขึ้นมา ก่อน แล้วจึงนำมาจัดวางด้วยการเขียนภาพร่าง ใช้โครงร่างในการเขียนทิศทางต่าง ๆ เพื่อหาความงาม ความสมบูรณ์ ขององค์ประกอบภาพร่าง ให้ดีที่สุด แล้วลงมือทำผลงานจริง ตามโครงร่างที่กำหนดไว้ และเพิ่มความเด่น ด้วยสีที่สดใส ลวดลายเส้นที่น่าสนใจ ตัดกับรูปทรงต่าง ๆ ทั้งที่มีอยู่ในธรรมชาติ และจินตนาการ

การใช้ทัศนธาตุในภาพผลงานทั้ง 4 ชิ้น จะมีลักษณะที่คล้ายกันอยู่ หลายจุด เช่น มีการจัดวางองค์ประกอบของภาพ โดยการ ใช้รูปทรงที่ไม่เหมือนกันทั้งซ้ำๆ ขวา แต่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน มุ่งสู่จุดกึ่งกลางของภาพ ด้วยการ ใช้ลวดลายประกอบของลายเส้น และสี มีการสร้างดุลยภาพ โดยจัดองค์ประกอบส่วนใหญ่ ไว้บริเวณด้านใด ด้านหนึ่งในของแต่ละภาพ และด้านล่างของภาพทุกผลงาน มีการจัดวางองค์ประกอบย่อยกระจายอยู่ไปทั่วพื้นที่ของผลงาน

บทสรุป ในการสร้างสรรค์ผลงาน จากการทำงานทั้ง 4 ชิ้นงาน ทำให้มองเห็นปัญหาในการลงมือปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดองค์ประกอบ การใช้รูปทรง หรือแม้แต่การใช้สี ทั้งในการร่างภาพ และขณะทำงานจริง ในขณะเดียวกัน ก็นำปัญหาเหล่านั้น มาเรียนรู้ในการนำมาปรับแก้ไข เพื่อการพัฒนาผลงานต่อ ๆ มา ให้ดีขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผลงาน ต่อ ๆ มา มีการพัฒนา ที่ดีทั้งรูปทรง สี และลวดลายที่ดูมีมิติมากขึ้น และพยายามให้ตัวของผลงานมีความเป็นเอกลักษณ์ตัวของตัวเอง ความโดดเด่นให้มากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

ในการนำเสนอ ศิลปนิพนธ์ นี้สำเร็จสมบูรณ์ ได้ด้วยคณาจารย์ ที่ให้คำปรึกษา
ชี้แนะ แนวทางในการศึกษา และ แก่ใจในส่วนต่าง ๆ ที่เป็นแบบอย่างในการพัฒนาผลงาน ที่เป็น
ส่วนหนึ่งของผลงานศิลปนิพนธ์นี้ จึงขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา ประจำวิชาศิลปนิพนธ์ ของ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบังทุกท่าน

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	7
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	8
1.4 จำนวนผลงาน.....	8
1.5 ข้อมูลจากเอกสารและหนังสือ.....	8
บทที่ 2 ที่มา และ แนวความคิดสร้างสรรค์.....	10
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ.....	24
2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	34
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	34
3.2 กระบวนการสร้างงาน.....	45
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	46
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	46
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ.....	49
บทที่ 5 บทสรุป.....	54
ผลงานศิลปะ.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	60

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่มาจากความบันดาลใจ.....	2
2. ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะของศิลปิน.....	24
3. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1.....	34
4. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2.....	37
5. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3.....	39
6. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4.....	42
7. ภาพวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	46
8. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบ.....	54
9. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1- 4.....	56

บทที่ 1

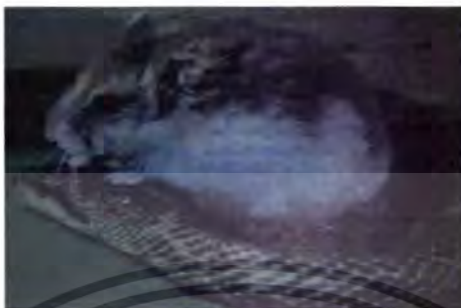
บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

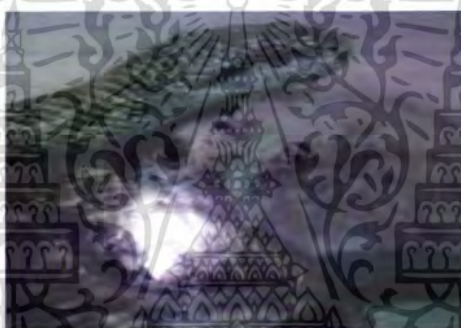
เป็นความสนใจมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ ว่าทำไมผู้ใหญ่ มักจะพูดอยู่เสมอว่า โบราณท่านสอนไว้ว่าแมวดำ นกแสก อีกา และยังมีสัตว์ชนิดอื่น ๆ อีกที่ไม่ดี เป็นสัตว์อัปมงคล ที่ทำให้มีอาเพศต่าง ๆ นานา ทำให้เกิดความสงสัยว่า ทำไมสัตว์เหล่านี้ จึงเป็นต้นเหตุของความโชคร้ายของคน ตามที่คนพูดต่อ ๆ กันมา ทำให้กลายเป็นที่รังเกียจของมนุษย์ไป อย่างที่ (โนอาห์ เว็บสเตอร์ . 2545.18) กล่าวไว้ว่า “ แมวเป็นสัตว์ชอบหลอกลวง โดยแสดงอาการต่าง ๆ ตบตาได้ดีเป็นพิเศษ ” ส่วนอดีต ประธานาธิบดีไอเซนเฮาว์ แห่งสหรัฐอเมริกา รู้สึกเกลียดแมวเข้ากระดูกดำ มีครั้งหนึ่ง ที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ ยิงแมวทุกตัวที่เข้าไปในสนามหญ้า ภายในบ้านพักส่วนตัวที่เก็ดดีส์เบิร์ก แต่จากการศึกษา ดู จนพบว่าพวกมันเป็นสัตว์ที่ ช่วยรักษาสภาพของธรรมชาติที่มีประโยชน์ มากกว่าโทษ และถ้าเราศึกษาการใช้ชีวิตของพวกมัน จะค้นพบว่าพวกมันเป็นสัตว์ที่มีความคิดจิตใจ มีเมตตาสูงอีกด้วย จากรายงานข่าว และหนังสือ ที่เคยนำเสนอออกมาตัวอย่างในประเทศจีน ที่มณฑลเหอเป่ย์ ได้มีเจ้าของร้านค้าแห่งหนึ่ง ได้นำแม่แมว และลูก ๆ ของมันมาเลี้ยงไว้ เพราะที่ร้านประสบปัญหา เรื่องหนูที่เข้าไปทำลายข้าวของในร้าน จึงได้ขอแมวมาจากเพื่อน ให้มาจับหนูแต่อีกสองวันต่อมา แทนที่แมวจะจับหนู แต่มันกลับไปคาบหนูจากที่ทิ้งขยะ และนำมาเลี้ยงร่วมกับลูกของมัน โดยเอาใจใส่เช่นเดียวกับลูกแท้ ๆ พอเจ้าของนำลูกหนูไปทิ้งแม่แมว ก็ไปคาบหนูกลับมาอย่างเดิม โดยที่มันคิดว่าหนูก็เป็นลูกของมัน (จาก ข่าวของหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ของปี 2550) ผู้คนมักจะนำความเรื่องของ โชคกลางมาใช้ ว่าสิ่งมีชีวิต นั้น ๆ เป็นตัวแทนของความอัปโชค ไม่ว่าจะ เป็นชาติใดก็ตาม อย่างที่มีผู้กล่าวว่า “ ไม่ว่าจะ เป็นยุคใด สมัยไหน มนุษย์เป็นผู้กระทำทารุณกรรมตัวเองทั้งนั้น ” และยังคงกล่าวว่า “ สิ่งที่ดีกว่านั้น มีเรียงรายยาวเหยียดไม่รู้จบ มากกว่าพวกเรื่องดี ๆ ” (จอห์น แบรินด . 1813 . 12) และสัตว์ที่ผู้คน พากันกลัวเป็นที่สุด ตลอดกาล — อย่างงูที่ ใครต่อใคร ก็พากันกลัวมัน หว่านดูร้ายนั้น ที่ประเทศญี่ปุ่นกรุงโตเกียว ในสวนสัตว์ มัตสึโกโร ผู้ดูแลสวนสัตว์ นายคาซุยะ ยามาโมโต ผู้มีหน้าที่ให้อาหาร วันหนึ่ง ได้ให้อาหารงู เป็นหนูที่ยังเป็น ๆ เพื่อให้มันออกล่าหนูเหมือนในธรรมชาติแทนที่มันจะจับหนูกิน แต่มันกลับโอบอุ้ม ดูแลแบ่งอาหารให้แก่หนูกินแล้วยังขดตัวให้ความรัก รวกับเป็นลูก และปัจจุบันต่างอาศัยร่วมกัน มากกว่า 6 เดือนแล้ว หนูได้ถูกตั้งชื่อว่า โกฮัน ที่แปลว่า เขี้ยว ก็สุขสบายเมื่ออยู่กับแม่ของมัน บางวันมันนอนบนตัวงูหลับสบาย จากบทความ (จากหนังสือแปลกทะเลโลก ฉบับที่ 501) ทำให้คำไทยโบราณที่ว่างูไว้ใจไม่ได้ในโลกยุคนี้คงจะใช้ไม่ได้อีก แต่ก็มิบางครั้งที่คนเราก็คติไปก่อน ที่จะรู้ถึงคุณค่าของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มันจริงๆ และคิดไปก่อนว่า มันต้องไม่ตีพากันคิดไปต่าง ๆ นานา ทั้งหมดนั้นก็เกิดมาจากความกลัว ส่วนความกลัวนั้นก็มาจากความไม่รู้ที่ทำให้เกิดเป็นความอคติ คิดในด้านที่ไม่ดีต่าง ๆ

ภาพแม่งูกับลูกที่เป็นหนูของสวนสัตว์ในญี่ปุ่น (1)

ภาพแม่งูกับลูกที่เป็นหนูของสวนสัตว์ในญี่ปุ่น (2)

ตั้งแต่สมัยโบราณมา ต่างก็มีความเชื่อในรูปแบบที่หลากหลาย ผลการสำรวจของ กัลล์ฟ โพล ระบุว่า มีคน 13% ของ ชาวอเมริกา ใจไม่ดีหลังจากแมวคำเค็มตัดหน้า มีนักจิตวิทยา จากซาคาราเมนโต กล่าวว่า “ความเชื่อ โชคกลางก็เหมือนแอลกอฮอล์แหละครับ มีบ้างเล็กน้อยก็ทำ คุณ มากเกินไปก็ทำลาย ” (เทอเรนซ์ แซนด์เบล . 1918 . 12) คนที่เชื่อในเรื่องของโชค แม้ว่าจะเป็นสิ่งเดียวกัน แต่เชื่อ ต่างกัน เช่น ที่ลอนดอน ที่โรงแรมชาวอย จะมีรูปสลักแมวคำ ขนาดใหญ่ ราว 90 ซม. ชื่อ แคลสปาร์ มาไว้สำหรับใช้งาน ถ้ามีลูกค้าโต๊ะใด ที่มาเป็นกลุ่มนับได้ 13 คน บริกรจะยก แคลสปาร์ มาให้เป็นแขกคนที่ 14 จากความเชื่อที่ว่าจะช่วย ปิดเป่าลาจร้ายจาก อารรพณ์เลข 13 รูปปั้น รูปนี้ จะได้รับการปรนนิบัติเหมือนแขกจริงๆ ทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นการผูกผ้า กันเปื้อนให้ จนกระทั่งถึงการเสิร์ฟอาหาร ซึ่งก็เป็นเหมือนกับแขกบน โต๊ะนั้นทุกอย่าง เป็นความเชื่อที่ต่างออกไป จากบางประเทศที่มีความเชื่อว่า แมวคำ เป็นตัวแทนของวิญญาณร้าย และเป็นสัญลักษณ์ของปีศาจ เพราะพวกมันจะมีพฤติกรรมแปลก ๆ หลายอย่างที่คนไม่เข้าใจ ที่คนอีก หลายคนคิดว่ามันมี สัมผัสที่หก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ รูปที่เป็นสัตว์เลี้ยวของคน

ถ้ามนุษย์ทำความเข้าใจต่อ สาเหตุของความกลัว ความไม่รู้ ความกลัวนั้นก็จะหมดไปเอง แทนที่จะเลือกเชื่อ โดยที่ไม่มีเหตุและผล ก่อนที่คนเราจะเชื่ออะไรก็น่าที่จะพิจารณาว่าเชื่อได้หรือไม่ก่อนที่จะเชื่ออะไรไป สิ่งมีชีวิตทุกอย่างในโลกนี้ ต่างก็ ต้องพึ่งพา อาศัยกันและกัน ทุกสิ่งมีชีวิต จึงมีคุณค่ามีประโยชน์ ในตัวของมันเอง มนุษย์นั้น ไม่ควรที่จะไปทำร้ายมันเพียง เพราะว่ามันมีชื่อว่า เป็นตัวนำโชคร้ายความไม่ดี อัปมงคลมาให้ผู้พบเห็นอย่างที่มีคนเชื่อและมีคน กล่าวไว้ว่า “ แมว หางขอด เลี้ยวไว้แล้ว เป็นแมวไม่มีมงคล เป็นแมว ที่ ทำให้ เกิด โทษ ทำมาหากิน ไม่ขึ้น ไม่มี โชค ชัยสวัสดิ ไม่มีวาสนา มักมีแต่ เรื่องยุ่งยาก กวนใจมาให้แก่เสมอ ” (วีระเชษฐ ผ่องพันธ์.2547.33) แต่ก็มีความเชื่อ ส่วนตัวของแต่ละคน ที่ต่างความคิดเห็น และยังมีคนที่เข้าใจในธรรมชาติของมัน ที่มองอย่างเป็นธรรมกล่าวว่า “ นกกลางคืนนี้น่าสงสาร ใครๆก็หาว่าเป็นนกผี เกาะบ้านใคร ก็ไม่ต้อนรับ เพราะเชื่อว่า จะนำความตายมาด้วย พบเห็นเป็นต้องขับไล่เสีย ให้พ้นหูพ้นตา ฆ่าได้เป็นฆ่า โดยเฉพาะกับนกแสก ” (สมบัติ สุคติบุตร.2547.44)

ทุกอย่างที่มีชีวิต ต่างก็มีความรู้สึกเป็นของตัวเอง ดังนั้น จึงไม่มีสิ่งมีชีวิตไหนที่จะเป็น ที่รังเกียจ ของผู้คนแม้ว่า หน้าตาของมัน จะออกน่ากลัว และมีสีดำก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จิตใจจะเป็นอย่างไร หน้าตา เสมอไปตามที่ใครต่อใครคิด ทุกสิ่งทุกอย่างมันอยู่ที่ตัวของเราเป็นผู้ที่คิด และกระทำขึ้นมาเอง ไม่ใช่ใคร หรืออะไรทำให้เกิด แม้ว่าความเชื่อนั้น จะเป็นส่วนหนึ่งของ ขนบประเพณี และวัฒนธรรม ของความเป็นชาติ ต่างก็มีทั้งดี และไม่ดี สลับกันไป และความเชื่อหลายอย่าง จะปรากฏออกมาในรูปของผลงานทางศิลปะ ทุกยุคทุกสมัย ที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ ได้นำความเชื่อที่มีอยู่ มาสร้างเป็นผลงานอย่างความเชื่อในศาสนา ความเชื่อพื้นบ้าน และอิทธิพลความเชื่อ ที่ได้รับมาจากชาติอื่น ที่มีการติดต่อกันมาตั้งแต่โบราณ ความเชื่อจึงเป็นตัวบอก ถึงผลงานศิลปะหลายอย่าง ที่มีขึ้นมาว่าตัวของศิลปินผู้ทำ ต้องการจะบอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงอะไรในผลงานนั้นๆ อย่างความเชื่อเรื่องโชคลาง การเกิดและความตาย ความเชื่อ
บางอย่าง ก็เป็นตัวบอกถึงสภาพทางสังคมของแต่ละยุคสมัยได้อีกด้วย

ภาพปีศาจดูดเลือด

มาจากการที่ ผลงานศิลปะทุกอย่างนั้น ถูกสร้างขึ้นมาจากความเชื่อ ในลักษณะต่างๆ
ตั้งแต่ ในยุคโบราณ มาจนถึงในปัจจุบัน หลายผลงานทางศิลปะ ที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในรูป
ของสัญลักษณ์ต่าง ๆ อย่างรูปแบบของบรรดาศักดิ์ ที่เป็นตัวแทนของความตาย ชาวตะวันตกจะ
ใช้แทนตัวแมงค้ำ และอีกา ส่วนความชั่วร้าย จะใช้ภาพของ งูและนกกาก ในผลงาน
จิตรกรรม และประติมากรรมต่างๆ ที่มีในรูปลักษณะนั้น ก็เพราะเป็นความเชื่อในเรื่องเหนือ
ธรรมชาติ ในตัวของบรรดาศักดิ์ที่เป็นตัวแทนของความเชื่อ ผู้คนเล่าต่อ ๆ กันมา อย่างเนื้อเรื่อง
ของนิทาน และเรื่องของศาสนา อย่างที่ ความเชื่อเรื่องโชคลาง ทำให้ชาวเม็กซิโกกลัวค้างคาว มี
ผู้กล่าวว่า “ ค้างคาว ตามจ้ำใน เม็กซิโกถูกฆ่าไปมาก ” (เมอร์ลิน ทัดทิล กล่าว . 2545 . 18)
เรื่องเล่ามีจุดเริ่มต้นที่คำถามและจบลงด้วยคำถามทำให้มันเป็นความลับ

เรื่องเล่าทางศาสนา จะมีผลทางจิตใจของผู้คนมากที่สุด บางครั้งจะมีการเพิ่มตัวละคร
ขึ้นมาภาคหลัง จากเรื่องเล่าหลายเรื่อง ที่มาจากอคติของผู้เพิ่มเนื้อเรื่อง อย่างพระนักสอนศาสนา
ได้ทำการเพิ่มตัวละคร ที่เหนือธรรมชาติเข้าไปในคำสอน เช่น อีกาเป็นอีกร่างหนึ่งของพญามาร
และเทพแห่งความตาย ส่วนแม่มดสามารถ กลายร่างเป็นแมวได้ ต่อมาจึงกลางเป็นนิทาน และ
ความเชื่อพื้นบ้าน ที่แม้จะเป็นเรื่องเดียวกัน แต่มีการเล่าเรื่องแตกต่างกัน ตามแต่พื้นที่ ที่มีการเล่า
เรื่องตามกระแสนิยมความชอบของคนในแต่ละที่ เช่น เรื่องเจ้าชาย กบ ที่เนื้อ เรื่อง แต่เดิมจะไม่มี
การจูบเจ้าชายกบเพื่อให้กลับร่างเดิม ดันจับบีบเดิมนั้น แทนที่จะจูบแต่เป็นการขว้างทิ้งใส่กำแพง จึง
กลับร่างเดิม แต่เทพนิยายได้ถูกสร้างใหม่ในปัจจุบันหลายเรื่อง แม้ว่าพวกมันส่วนใหญ่ จะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปร่างหน้าตาที่ไม่น่าดูนัก และมักจะเป็นผู้ร้ายในเรื่องเล่าต่างๆ ที่ผู้ใหญ่จะสั่งสอนให้เด็กๆ กลัว ก่อนที่จะเคยเห็นหน้าตาของมัน ที่จะอยู่ในรูปของสัตว์ผีสิง และมักจะเป็น สิ่งมีชีวิตที่จะออกหากินในเวลากลางคืน ทำให้ผู้คนเห็นว่าพวกมันเป็นตัวแทนของ ปีศาจ ซึ่งบางครั้ง ความกลัวนั้น ก็ถึงขั้นรุนแรง ว่าถ้าพบเห็นจะเข้าไปทำร้ายหรือฆ่าให้ตาย สาเหตุนั้น ก็มาจากความอคติของคนอย่างเมื่อ 300-400 ปีก่อน ในทวีปยุโรปที่มีแมวถูกฆ่าเป็นจำนวนมาก เพื่อให้สูญพันธุ์มาจากการที่ ชาว คริสเตียน รังเกียจแมวว่าเป็นสัตว์ชักรถทรงของเทวี เฟรย่า ที่เป็น เทพธิดา แห่งความรัก ความงาม และสงคราม ของชาวยุโรปเหนือ ที่มีมาก่อนศาสนาคริสต์จะเกิด ชาวคริสต์ไม่ต้องการเทพนอกศาสนา จึงว่าแมวเป็นตัวแทนของแม่แมด และความเชื่อที่จะนำความตายมาให้ ทั้งๆที่พวกมันไม่ได้ทำอะไรเลยแต่ก็ต้องมาตาย เพราะความไม่ชอบ และอคติของคน มีหลายครั้งที่มีความเชื่อที่แปลกๆ และไม่คิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาจาก ความไม่ชอบเป็นการส่วนตัวต่อสัตว์นั้นๆ ที่ทำให้เรื่องเล่านั้นเกินจริง และ เป็นการสร้างใหม่ ให้เรื่องเล่าน่าติดตาม ขึ้นอีกด้วย เช่น ในบันทึก ของ (มองคาทิว ซัมเมอร์ส . 1732 . 44) หมอสอนศาสนาผู้เข้าไปคลุกคลีอยู่ใน ยุโรปตะวันออก ท่านได้บันทึกไว้ว่า “ อาตมา กล่าวได้ เต็มปากว่าความเชื่อถือ เรื่องผีดิบดูดเลือดนั้น เป็นความเชื่อที่ฝังหัวชาวยุโรปตะวันออก อย่างแคะไม่ออก โดยเฉพาะ ในแถบเทือกเขาสูง ในโรมานีเยที่เรียกกันว่า ปาด้า ” เป็น บันทึกจาก รัฐบาลของยูโกสลาเวียที่เก็บรักษา ไว้ที่กรุงเบลเกรด

เป็นความสนใจส่วนตัว ต่อความเชื่อของมนุษย์ที่มีต่อความกลัว ว่าเพราะอะไรคนเราถึงกลัว อีคา แมวดำ และสัตว์อื่นๆ บางทีมันมีอำนาจชั่วร้ายแฝงอยู่ในตัว บางคนถือว่า พวกมันเป็นสัญลักษณ์ของความตาย และความเจ้าเล่ห์ แล้วแต่ว่า ใครจะเชื่อ แต่พวกมัน ก็มีความน่ารักแสนรู้ ตามธรรมชาติในตัวของมันเอง และมีกิริยาท่าทางที่น่าสนใจไม่แพ้สัตว์ชนิดอื่นที่ผู้คนชื่นชอบเลย และต้องการที่จะนำเสนออีกมุมหนึ่งของพวกมัน ในรูปแบบของผลงานศิลปะที่นอกจากมุมมองเดิมๆ เราสามารถมองเห็นในมุมมองใหม่ๆ ในวิถีชีวิตอีกด้านหนึ่ง

ภาพแมวทำหน้าที่เป็นแม่ให้ลูกไก่ แทนแม่ไก่ที่ตายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในความเชื่อเดิมมีคนจำนวนมากทั้งตะวันออกจนถึงตะวันตก มีความเชื่อต่อสัตว์ของความอาทรที่เร้นลับ อัปมงคลที่สืบทอดกันมาในวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งโดยความเป็นจริงนั้น สัตว์ที่ผู้คนปักใจเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความน่ากลัว และความร้ายกาจน่าปีการนั้น แท้จริงมันก็มีคุณค่า และประโยชน์ต่อโลกอยู่ โดยที่ผู้คนจงใจที่จะไม่เห็นถึงความดีของมันเลย เช่น นกแสก ความเชื่อ ถ้าบินมาจับหลังคาบ้านใครจะโชคร้าย คนบ้านนั้นจะมีเคราะห์ และเป็นพาหนะของพระยม ประโยชน์ ลดจำนวนประชากรหนูที่เข้ามากินข้าวในนา

แมวดำ ความเชื่อ เป็นร่างแปลงของแม่มด ตัวนำความโชคร้าย และถ้ากระโดดข้ามศพจะลุกขึ้นมาได้ประโยชน์ จับหนู และงูตามที่ต่างๆ เป็นสัตว์เลี้ยงในบ้าน

งู ความเชื่อ เป็นร่างแปลงของซาตาน ประโยชน์ ลดจำนวนประชากรหนู เป็นสัตว์เลี้ยง

อิกา ความเชื่อ ถ้าใครเห็นจะอัปโชค เป็นตัวแทนของความตาย และมารร้าย ประโยชน์ ทำหน้าที่กินซากสัตว์ที่ตายแล้ว และขยะต่างๆ

ภาพอิกาและความตาย

ในประวัติศาสตร์หลายครั้ง ที่ได้กล่าวถึงพวกมันในแง่ที่ไม่ดี เช่น วันหนึ่งในเดือนมิถุนายน 1914 ขณะที่เจ้าหญิงโซฟี ประทับรถพระที่นั่งไปตามถนนในกรุงเวียนนา โดยมีฝูงชนออกดูกันอยู่ตลอดสองข้างทางนั้น เมื่อพระองค์เหลือบขึ้นไปเบื้องบนก็เห็นฝูงกาบินวนอยู่บนท้องฟ้า เจ้าหญิงยกเลิกลูกหมายกำหนดการทั้งหมด และ วันที่เม็กซิมิเลียน และ ซาลีออตต์ เสด็จไปรับตำแหน่งจักรพรรดิแห่งเม็กซิโก มีอิกามาปรากฏตัวเป็นลางร้าย สุดท้ายพระองค์ก็ถูกฝ่ายปฏิวัติจับยิงเป้า ความเชื่อนี้มาจากที่ราชวงศ์แฮปส์เบิร์กส์ ของ ออสเตรียมีความเชื่อว่าถ้ามีสงคราม หากมีอิกา เรเวน มาปรากฏตัวให้เห็น หมายความว่าฝ่ายออสเตรียจะต้องประสบความพ่ายแพ้ นั้นมีสาเหตุมาจาก ในคริสต์ศตวรรษที่ 11 ในตอนนั้น เคนต์ แห่ง อัลเดนเบิร์ก ได้ถูกฝูงนกแร้งไล่ล่าขณะล่าสัตว์ ได้รับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันตรายเกือบถึงชีวิต หากแต่เคราะห์ดีที่มีฝูงอิกา เรเวนเข้ามาขัดขวางเอาไว้จึงได้รอด นับแต่นั้นมาท่านเคานต์จึงปกป้องเลี้ยงดูอิกา แต่ร้อยปีหลังจากนั้น อาร์คแอ็บบอด แวร์เนอร์ และ รัตบอด อนุชาได้ขับไล่ไล่ส่งบรรดาอิกา ทำให้อิกากลับมาปฏิบัติภารกิจรุนแรงเข้ากับผู้ที่อยู่ในปราสาท พวกแฮปสเบิร์ก ได้เริ่มเข่นฆ่าอิกา สองศตวรรษต่อมาไม่ปรากฏว่ามีกาเรเวนเหลืออยู่ที่ปราสาท ชลอสส์แฮปสเบิร์กอีกเลย แต่ก็ยังคงมีความเชื่อในความพยายามของอิกาอยู่ในราชวงศ์นี้ เป็นตอนหนึ่งของบทความเรื่องอุบัติการณ์โลก โดย (แปลงนาม หนังสือด้วยคุณพิเศษ ปีที่ 27 ฉบับที่ 320) ในข้อความนี้ก็ทำให้สามารถบอกได้ถึงความเชื่อที่ผู้คนมีต่อสัตว์ชนิดนั้นซึ่งก็คือ อิกา จากลักษณะของมันที่ฉลาด สีดำปลอดเหมือนรัตติกาล นัยน์ตาที่แวววาวทำให้มันดูเจ้าเล่ห์ จนบางคนถือว่ามันเป็นสัญลักษณ์ของความตาย อีกทั้งยังเชื่อว่ามีอำนาจชั่วร้ายแฝงอยู่ในตัวมันด้วย แต่ในประเทศอังกฤษอิกากลับมาเป็นตัวแทนของความโชคดี ประจำปราสาทที่ประทับของราชินีอังกฤษ ทั้งสี่ทิศของปราสาทจะมีผู้ทำหน้าที่ดูแลอิกาทั้ง 4 ตัว ที่อยู่ในแต่ละมุมของปราสาท ถ้าตัวใดตาย ก็ จะจัดหาอิกาดำใหม่แทนตัวเดิม เป็นความเชื่อที่ว่า ถ้ายามที่มีอิกาอยู่ที่ปราสาทอังกฤษก็ไม่มีวันที่ จะแพ้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

เป็นความสนใจส่วนตัวต่อความเชื่อของมนุษย์ที่มีต่อความกลัว และสัญลักษณ์แทนความ น่ากลัว และ ไซโครงในผลงานศิลปะของชาวตะวันตก และเอเชีย ว่าเพราะอะไรคนเราถึงกลัวอิกา แมวดำและสัตว์อื่นๆ อิทธิพลที่มีการแสดงออกทางงานศิลปะในด้านมืดของมนุษย์ ที่แฝงไปด้วยสิ่ง ต่างๆที่เป็นความกลัวที่เกิดขึ้นในจิตใจ บ้างก็ว่ามันมีอำนาจชั่วร้ายแฝงอยู่ในตัวของสัตว์นั้นๆ และ บางคนถือว่าพวกมันเป็นสัญลักษณ์ของความตายและความเจ้าเล่ห์ ซึ่งแล้วแต่ว่าใครจะเชื่อ แต่พวก มันก็มีความน่ารักแสนรู้ ตามธรรมชาติในตัวเองและมีกิริยาท่าทางที่น่าใจไม่แพ้สัตว์ชนิดอื่นที่ผู้คน ชื่นชอบเลย และต้องการนำเสนออีกมุมหนึ่งของพวกมัน ที่ต่างก็ใช้ชีวิตในวิถีของมันเอง ใน รูปแบบของผลงานศิลปะที่นอกจากมุมมองเดิมๆที่ผู้คนเขาเชื่อถือกันมา เราสามารถมองดูมันใน มุมมองใหม่ๆในวิถีชีวิตอีกด้วยหนึ่งทั้งการใช้ชีวิตตามธรรมชาติ และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่ไม่นำรูปแบบของสัญลักษณ์เดิมๆมาใช้

1.2.1 เพื่อค้นหาวิธีการถ่ายทอดจินตนาการส่วนตัวในการใช้ทัศนธาตุ เช่น สี และ พื้นผิวต่างๆ ในแบบง่ายๆ เพื่อพัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์สูงสุดในการสร้างผลงาน

1.2.2 เพื่อนำเสนอผลงานศิลปะในรูปแบบ 2 มิติ บนพื้นผ้าใบโดยนำบรรดาสัตว์ ต่างๆที่ผู้คนมีความเชื่อ และ สัญลักษณ์ที่ไม่ดีนำมาสร้างใหม่ด้วยความเชื่อส่วนตัวว่าพวกมัน ไม่น่ากลัวอย่างที่ใครต่อใครพูดกันเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 เพื่อนำเสนออีกด้านหนึ่งของธรรมชาติว่ายังสามารถสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะได้
อีกมากนอกไปจากรูปแบบที่เคยมีมา

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 เนื้อหา ใช้เรื่องราวความเชื่อที่มีอยู่เดิมในมนุษย์ ผ่านรูปทรงสัตว์ชนิดต่างๆ
ที่ถูกเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์ของความตายหรืออำนาจเร้นลับ มาสร้างใหม่

1.3.2 เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ ด้วยงานจิตรกรรม 2 มิติ บนผ้าใบ ใช้
เทคนิคสีอะคริลิกในรูปแบบกึ่งนามธรรม (semi – Abstract) โดยสร้างผลงานในแบบ
จินตนาการ (Fantasy)

1.4 จำนวนผลงาน

ผลงานบนผ้าใบ	4 ชั้นงาน	มีขนาดผลงาน
ชั้นงานที่ 1	ขนาด	150 X 170 เซนติเมตร แนวนอน
ชั้นงานที่ 2	ขนาด	150 X 160 เซนติเมตร แนวตั้ง
ชั้นงานที่ 3	ขนาด	150 X 170 เซนติเมตร แนวนอน
ชั้นงานที่ 4	ขนาด	150 X 170 เซนติเมตร แนวตั้ง

1.5 ข้อมูลจากเอกสารและหนังสือ

1.5.1 หนังสือสารคดี

1.5.1.1 โลกเร้นลับของแมวมหัศจรรย์ ผู้เขียนบรรจง บุญฤทธิ์ ของสำนักพิมพ์น้ำฝน

1.5.1.2 สารพัดสัตว์โลก ผู้เขียน ศ.ดร. สุทัศน์ ยกส้าน ของสำนักพิมพ์สารคดี

1.5.1.3 100ความเชื่อ 100ความจริง ผู้เขียนจักรภพ เพ็ญแข ของสำนักพิมพ์สารคดี

1.5.1.4 คนไทยถือข้อห้าม...อย่าทำ? ผู้เรียบเรียง ดร. นายด์ (วิระเชษฐ ผ่องพันธ์)

ของสำนักพิมพ์ One world

1.5.1.5 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์ ผู้เขียน เฟอร์กูสัน, จอร์จ แพลและเรียบ
เรียงร ศ. กุลวดี มกรภิรมย์ ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.5.1.6 โทษผมทำไม? ผู้เขียน พรทิพย์ อังclairาเศรษฐ์ ของสำนักพิมพ์บริษัท ซีเอ็ด
ยูเคชั่นจำกัด

1.5.1.7 ตำนานภูตผีและวิญญาณ เรียบเรียงโดย คอสมอส ของสำนักพิมพ์ฉัตรพี

1.5.1.8 ระทึกขวัญบันลือโลก ผู้เขียน ซิลลา แอนน์ แบร์รี่ ผู้แปลและเรียบเรียง วินเซนต์

ของสำนักพิมพ์คอกหญ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1.9 ผีฝรั่ง รวบรวมโดย ส. องครักษ์ ของสำนักพิมพ์ธงสีฟ้า

1.5.1.10 เข่าขวัญบันลือโลก ผู้เขียน ซี . บี . คอลบี ของสำนักพิมพ์ดอกหญ้า

1.5.1.11 นกสวน นกเมือง ผู้เขียน สมิทรี สุติบุตร ของสำนักพิมพ์ บ้านและสวน

1.5.2 หนังสือรายเดือน

1.5.2.1 หนังสือแปลก ฉบับที่ 1586 , 1591 , 1600,1611, 1617, 1628, 1630, 1631, 1632, 1639,1646,1649 ของสำนักพิมพ์บริษัทจินดาสาส์นการพิมพ์

1.5.2.2 หนังสือด้วยคุณพิเศษ ฉบับที่ 285,309,318,319ของสำนักพิมพ์บริษัท พี.วาทีน พรินต์จัมกัต

1.5.2.3 หนังสือแปลกทะเลโลก ฉบับที่ 486,501 ของสำนักพิมพ์รายไถ่

1.5.3 หนังสือทางศิลปะ

1.5.3.1 จิตรกรรมไทย ผู้เขียน สมชาย มณีโชติ ของสำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์

1.5.3.2 จิตรกรรมภาพหุ่นนิ่งของอองรี มาติสส์ ผู้เขียนอาจารย์วิชชานนท์ ตาไชสง ของสำนักพิมพ์สีปประกาศ

1.5.3.3 จิตรกรรม ผู้เขียน ประเสริฐ สีลรัตน์ ของสำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์

1.5.3.4 สาน มิโร จิตรกร เซอร์เรียลิสต์ สีสันแห่งโลกตะวันออก ผู้เขียน สกนธ์ กุ้งมดี สำนักพิมพ์อินฟอร์มีเดีย บุกส์

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

มาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก ที่ผู้ใหญ่มักจะสั่งสอนเรา ถึงความเชื่อต่างๆ เช่น อย่าเอาแมวดำ ไว้ในบ้านมันไม่ดี และอย่าขี่หมาป่าจะผ่า ต่างก็เป็นคำพูดที่ผู้ใหญ่ นำมาพูดอยู่เสมอว่าเป็นคำสั่งสอนมาแต่โบราณ แต่พอนำมาพิจารณาแล้ว ความเชื่อนั้นมาจากความอคติ ไม่ชอบ แล้วนำมาพูดต่อๆ มาโดยที่ไม่มีใครตั้งคำถาม ว่าจริงหรือไม่ พอศึกษาถึงความเชื่อในด้านที่ ทำให้ผู้คนจึงคิดว่า สิ่งมีชีวิตบางอย่าง มีความน่ากลัว และอับมงคลในความคิดของคน บางส่วนของโลก จะสามารถหาต้นเหตุ ได้เป็นหลายร้อยปี จากประวัติศาสตร์ การเกิดลัทธิความเชื่อ และ ศาสนา ที่มีความขัดแย้งกัน ในด้านความคิด อย่างในประเทศอิตาลี ในสมัยอาณาจักรโรมันยุคโบราณ ที่จะนับถือเทพเจ้าต่าง ๆ และสัตว์คู่กายของเทพ ก็จะเป็นตัวแทนของเทพแต่ละองค์ ที่ผู้คนนำมาเป็นสัญลักษณ์ ของเทพนั้นๆ แต่ในยุคต่อมา ที่มีการเปลี่ยนศาสนาบรรดาสัตว์เหล่านั้น ก็กลายมาเป็นตัวแทนของความชั่ว และ พญมาร ในอีกศาสนาหนึ่งเช่น

2.1.1 ความเชื่อด้านไม่ดีของแมว

แมวในสมัยโบราณ ของยุโรปเชื่อกันว่า เป็นสัตว์อาคมของพอมด แม่มดและเป็นสัญลักษณ์ การเคาะพญาชาตาน ในต้นศตวรรษที่ 13 ชาวเยอรมัน ถือว่าแมว เป็นตัวแทนของเจ้าชายแห่งรัตติกาล ส่วนในสหรัฐ ถือว่าแมวดำเป็นนางร้าย ในบางที่ ก็ว่ามันเป็นสิ่งที่สูงของวิญญาณร้าย ปลายสมัยกลาง หลายประเทศทางยุโรป พยายามจะทำลายแมวให้สูญพันธุ์ ด้วยกันผู้หญิง และ เด็กทารกที่คาโศกล้ายแมว ถูกเชื่อว่า จะสามารถกลายร่างเป็นแม่มดได้ จากคำเล่าลือ ถือได้ว่าเป็นยุคมืด ของยุโรปที่ผู้คนจะใส่ร้าย กันและกัน ว่าเป็นแม่มด และผู้ที่ถูกจับข้อหา เป็นแม่มดจะถูกเผาทั้งเป็น จากทางศาสนา ทำให้แมว และคนจำนวนมากถูกฆ่าตาย จนถึงศตวรรษที่ 16 พระเจ้าหลุยส์ ที่ 8 จึงทรงออกกฎหมาย ห้ามการกระทำที่ผิดศีลธรรมแบบนี้เสีย แต่ในทางศาสนาคริสต์ มันก็ยังเป็นสัญลักษณ์แห่งความเกียจคร้าน และ ตัณหาราคะ แต่แมวดำ ของพระเจ้าชาร์ลส์ ที่ 1 แห่ง สก็อตแลนด์ และอังกฤษ (ค.ศ 1625-1649) กลับนำโชคดีมาให้พระองค์ตลอดมา จนกระทั่งมันตาย หลังจากนั้นวันเดียวพระองค์ถูกจับ และถูกฝ่ายรัฐสภาตัดสินประหารในสงครามกลางเมือง แมวดำจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของโชคดีในอังกฤษตั้งแต่นั้นมา (จากเรื่อง ปริศนาในอดีต หนังสือด้วยคุณพิเศษ ฉบับที่ 353) ในทวีปเอเชียอย่างประเทศไทย มีความเชื่อว่า ถ้าแมวดำวิ่งตัดหน้า ถือว่าเป็นนางไม่ดี จะทำให้สพ

เกิดอาเพศ เมื่อมีแมวดำ กระโดดข้ามโลงศพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในประเทศญี่ปุ่น มีความเชื่อว่าถ้าแมวมีอายุเกิน แปดสิบปีจะกลายเป็นปีศาจแมว ที่จะมีจำนวนหางมากกว่าหนึ่งหางขึ้นไป ดำนานแมวปีศาจของญี่ปุ่นจะมีอยู่มาก และที่เป็นนิทานก็มีสาเหตุหนึ่งมาจากการที่ประเทศญี่ปุ่นเพิ่งจะมีแมว มาเมื่อไม่กี่ร้อยปีก่อน ที่นำมาจากเมืองจีนและไทย จากการติดต่อค้าขายทางเรือ ที่เรือบรรทุกสินค้า แมวจะทำหน้าที่เฝ้าของ ภายในเรือสินค้า ไม่ให้หนูเข้ามาทำสินค้าเสียหาย ทำให้แมวกลายเป็นสิ่งแปลกใหม่ในยุคนั้น ในบ้านผู้มีฐานะ จึงจะเลี้ยงแมวได้ จนปัจจุบันนี้มีแมวแพ่งพันธุ์จำนวนมาก ต่างจากสมัยโบราณที่จะมีค่าเล่าคือในความกลัวของแมว จากตำนานต่าง ๆ เรื่องตำนานแมวปีศาจที่ดังที่สุดคือ แมวปีศาจ แห่ง นาเบซิมะ ในสมัยเอโดะ ที่จังหวัดซางา ตระกูลนาเบซิมะ ได้เข้ามาสังหารผู้นำของตระกูล ริวโซจิ เพื่อชิงที่ดิน เมื่อผู้นำตระกูลถูกฆ่า แมวที่เลี้ยงไว้ ได้เข้ามาเลียเลือดของผู้นำ ทันใดนั้นเอง แมวได้กลายเป็นผู้หญิงแล้วหายไป ต่อมาแมวปีศาจตัวนั้น ก็เข้าไปสังหารทุกคน ในตระกูล นาเบซิมะ ในบางพื้นที่ก็มีเรื่องเล่า ที่แมวกลายร่างเป็น หญิงงาม ที่ลวงผู้คน เพื่อล่อลวงจนตาย จาก (หนังสือตำนานผีญี่ปุ่น รวบรวมโดย คุณหลวง สำนักพิมพ์ หมึกจีน หน้า 201)

ภาพปีศาจแมวของญี่ปุ่น

ในประเทศไทยเอง ก็มีความเชื่อว่า แมวที่ร่างกายพิการ จะเป็นตัวเรียกภัยพิบัติ เสื่อมเสีย แก้วศักระกูด ห้ามมิไว้ภายในบ้าน แต่ทางศาสนาได้ สอนไว้ว่าให้มีเมตตาต่อบรรดาสัตว์ต่าง ๆ จึงมีผู้คน ที่ไม่ถือคำสอนของคนโบราณ จะเห็นมีแมวลักษณะให้โทษ อยู่ตามบ้านในตามต่าง ๆ เลี้ยงไว้ในบ้าน ซ้ำยังให้ประโยชน์ มากกว่าที่จะเป็นโทษ จากรายงานข่าว ตามสื่อต่าง ๆ ที่แมวทำให้คนเราเห็นถึงความมีเมตตาของมัน ว่ามีเช่นเดียวกันมนุษย์ เช่น ที่มันได้ช่วยให้เด็กทารก ที่ถูกทิ้งในกระสอบ ให้อุดในคินหนึ่ง ของฤดูหนาว ที่มีอุณหภูมิลดต่ำลงลบ 12 องศาเซลเซียส ที่วันนั้นเจ้าของ ของมันได้ออกตามหา เจ้า สโลว์ลีเค็ท ที่หายจากบ้านไปนาน ผิดปกติ ออกตามหาอยู่นาน จนไปพบกระสอบเก่าๆ ในนั้น มีเจ้า สโลว์ลีเค็ท ที่เข้าไปนอนให้อุ่น แก่เด็กทารก ที่เปลือยเปล่า และใช้ลิ้นเลีย ใบหน้าเด็กไปด้วย ให้เด็กอบอุ่นขึ้น นายเวอร์จิล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมคมิลเลน และ ภรรยา นางลินดา จึงช่วยนำเด็ก ไปส่งที่รถของโรงพยาบาล เจ้าสโรว์ลีเค็ท นั้น มันเคยมีประสบการณ์ ที่ถนนหนทางกลางหิมะ ก่อนที่จะถูกเก็บมาเลี้ยง โดยเจ้าของคน ปัจจุบัน มันเข้าใจว่า ถ้าอยู่ในอากาศที่หนาวมาก จะทำให้ตายได้ แทนที่มันจะกลับบ้าน มันจึงเข้าไปในกระสอบ เพื่อช่วยเด็กทารกที่ถูกทิ้งเอาไว้ให้หนาวตาย มาจากบทความ (หนังสือ โลกเร้นลับของแมวมหัศจรรย์ หน้าที่ 49 ผู้เขียน บรรจง บุญฤทธิ์) แต่ในประเทศจีน และ เกาหลี ได้มีกระแสนิยมบริโภคเนื้อแมว เป็นอาหารจานโปรดเป็นอย่างมาก อาจจะเรียกได้ว่า เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ อีกทางหนึ่ง ซึ่งความจริงแมวนั้น มีประโยชน์ในทางอื่นๆ อีกมาก เช่น แสดงละครสัตว์ ในขณะที่ชื่อ มอสโคว์ แก็ท เธียร์เตอร์ ที่เปิดการแสดงมาแล้วทั่วโลก โดยการเก็บแมวเนเจอร์ ที่เจ้าของเอามันมาปล่อยไว้ ตามสวนสาธารณะมาเลี้ยง แล้วฝึกหัดให้แสดงละครสัตว์ ในลักษณะต่างๆ

ภาพการแสดงแมว

มีแมวบางตัวทำหน้าที่ เหมือนครูฝึกสุนัข ที่ใช้กับคนพิการ ในการฝึกสุนัข แมวมีหน้าที่ ที่ทำจะ ให้สุนัขไม่ไล่ตามแมว ในขณะที่มันทำหน้าที่ดูแลคนพิการ แมวมีบทบาทในการช่วย รักษาโรค ด้วยการบำบัด ในการใช้สัมผัสต่างๆ บนตัวของมัน ในโรงเรียนคนพิการ สถาน รักษาโรคยาเสพติด และ สถานสงเคราะห์คนชรา โดยเฉพาะเด็กที่ป่วยทางจิต ในอังกฤษและที่ อเมริกา แมวบางตัวมีความสามารถในการเฝ้าบ้านเหนือกว่าสุนัข จากการที่มีเรื่องของเจ้าแมว ซอคส์ เจ้าของคือ ซินดี้ ร็อบบี้ เลี้ยงไว้ในบ้านที่รัฐมิชิแกน ประเทศอเมริกา ในตอนที่ 3 มันได้ร้องเตือนภัยแก่เจ้าของ ขณะที่หวังโมข กำลังขโมยรถปิกอัพ ของเจ้าของบ้านในขณะที่ สุนัขเฝ้าบ้านนอนหลับอยู่ในโรงรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแม่แมวกำลังดูแลหูก และลูกของมัน

2.1.2 ความเชื่อด้านไมติของค้างคาว

ค้างคาว เป็นสัญลักษณ์ของ ความน่ากลัว และแวมไพร์ แล้วยังเป็นตัวแทนของวันปล่อยผีของชาวยุโรป หรือ เทศกาลฮาโลวีน เป็นวันที่ ค้างคาว จะถูกนำมาเป็น สิ่งที่มีมายถึง กุศผีปิศาจ ผิดยุคเลือนในปัจจุบัน เพราะ อิทธิพล มาจากนิยายเรื่องคิง ของอังกฤษ เรื่อง แคร็กคิวล่า ที่นำความเชื่อของ ชาวทรานซิลวาเนีย หรืออีกชื่อหนึ่ง ในสมัยโบราณ มีชื่อเรียกว่า ป่าดำ มีตำนานของปิศาจดูดเลือด ที่สามารถกลายร่าง เป็นค้างคาวได้ มาเป็นผู้ร้าย ที่ต้องถูกทำลายในเนื้อเรื่อง ของนิยายเรื่องนี้ จากภาพลักษณ์ ที่คนเชื่อกันว่า มันเป็นสัตว์ที่ดุร้าย หรือก้าวร้าว ทำให้ผู้คนในปัจจุบันได้รู้จัก ตำนานพื้นบ้าน ของชาวโรมาเนีย ที่ชาวบ้านที่อยู่ห่างไกลในชนบท มีความเชื่อเรื่องนี้อยู่มาก และยังถือว่ามันเป็นทูตแห่งความตาย และเป็นตัวทำลายผลิตผลทางการเกษตร แม้แต่ประเทศอเมริกา ก็มีบางส่วนที่เชื่อเช่นนั้นเหมือนกันเพราะที่อเมริกาใต้ มีค้างคาวสายพันธุ์ ที่ดูดเลือด ที่นักวิทยาศาสตร์ ตั้งชื่อว่าสายพันธุ์ แวมไพร์ ทำให้ค้างคาวตามธรรมชาติ ถูกทำลายไปมาก ทั้งจากน้ำมือมนุษย์ที่ใจใจทำ ก็กับการที่พวกมันต้องเที่ยว บุกเข้าไปในถ้ำ ของค้างคาวทำให้ ลูกค้างคาว ร้อยละ 60 ต้องตายไป และ จากสารพิษต่าง ๆ จากขาม่าแมลง

ผู้คนส่วนมาก จะนึกถึงค้างคาวว่าเป็นสัตว์ที่น่ากลัว นำพาหะของโรคร้าย และตัวทำลายพืชสวน มันจึงถูกรังเกียจ เดียดฉันท์มานาน แต่ในความเป็นจริง มันเป็นสัตว์ที่รักสงบมาก จากที่มีการศึกษามา พบว่าค้างคาวนั้น มีประโยชน์ ในทางธรรมชาติอยู่มาก อย่างเวลาค้างคาวกินน้ำหวานจากดอกไม้ มีส่วนช่วยผสมเกสร และ พวกมันยังกินแมงป่องมีพิษ ตะขาบ ผลไม้สุก แมลงอีกจำนวนมากทั้งขุง และแมลงศัตรูพืช เวลาที่ค้างคาวกินผลไม้จะนำพาเมล็ดผลไม้ ไปถ่ายตามที่ต่างๆเป็นการปลูกป่าทางอ้อมอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพค้างคาว กำลังช่วยผสมเกสรให้ดอกไม้

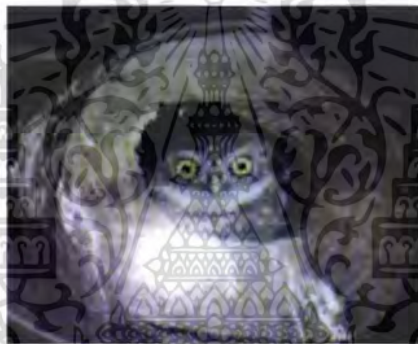
ภาพค้างคาวขณะที่ลดจำนวนประชากรแมลง

ในทางวิจัยวิทยาศาสตร์ พวกมันเป็นแบบอย่างผลงานทางวิทยาศาสตร์ หลายอย่าง เช่น เรื่อง คลื่นเสียงสะท้อนโซนาร์ ที่ถูกนำไปใช้ในเรือดำน้ำ เพื่อหาสิ่งกีดขวางใต้น้ำ และศัตรู มีนักชีววิทยา พบว่ามันเป็นสัตว์ดึกดำบรรพ์จากฟอสซิล ของค้างคาวโบราณอายุประมาณ 50 ล้านปีที่หน้าตาแทบไม่มีอะไรแตกต่างกันเลย มันจึงเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าศึกษาอีกอย่างหนึ่งอีกด้วย จาก (เรื่องโลกของค้างคาว นิตยสาร แปลก ฉบับที่ 1645 , 1646 , 1648 หน้า 49)

2.1.3 ความเชื่อด้านไมติของนกกูก

นกกูกเป็นสัตว์ ที่ออกหากินในตอนกลางคืน แต่ผู้คนในสมัยโบราณ เชื่อกันว่ามันกลัวแสงสว่าง และชอบซ่อนตัวอยู่ในความมืด ชาวคริสต์ใช้มันเป็นสัญลักษณ์ของ ซาดานผู้มีสมญาว่า เจ้าชายแห่งความมืด เชื่อกันว่านกกูก ชอบลวงนกกอื่น ๆ ให้ไปติดแร้วของนายพราน เช่นเดียวกับ ซาดานลวงล่อมมนุษย์ แต่ในอีกความเชื่อของ ชาวกรีก และ โรมัน ก่อนที่จะมีศาสนาคริสต์ นกกูกนั้นเป็นสัตว์ประจำตัว ของเทพีอาเธน่า ที่เป็น เทพแห่งปัญญาความรอบรู้และ สงคราม ทำให้คนยุคต่อมาที่มีความเชื่อในเรื่องของไสยศาสตร์ ออกล่า นกกูก เพื่อใช้เป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ ในการปรุงยาทางด้านไสยศาสตร์ เพราะมีคำเล่าลือ ว่านกฮูกสามารถจดจำคาถา เวทมนตร์ เมื่อสี่ร้อยปีก่อน ในยุคกลางของยุโรป ได้มีการออกล่าแม่มด และคนที่เป็นมแม่มด ทางศาสนาจะถือว่ามีความผิด ต้องถูกเผาทั้งเป็น ถ้าใครมีนกฮูกไว้หรือจะมีอยู่แถบบ้าน ก็จะถูกเหมวว่าเป็นแม่มดได้ แม้แต่ข้อกล่าวหาที่ไม่มีมูล ก็สามารถเอาผิดได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากความเข้าใจที่ตื้น และสมบัติของผู้อื่น จึงมีการใส่ความกันอยู่มากมาย บางครั้งก็เป็นคำกล่าวหาลอยๆ ว่าเคยเห็นแม่มด ก็จะมีการ ล่าหาตัวแม่มดทั้งที และด้วยความกลัว ว่าตนเองจะถูกกล่าวหา จึงมีการใส่ร้ายกันต่าง ๆ นานา ทำให้มีคนจำนวนมากถูกเผาทั้งเป็น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามทีต่างๆ แม้แต่ในอเมริกาในช่องแรกที่มีชาวยุโรปที่ไปอยู่ใหม่ๆ ในยุคล่าอาณานิคม เมื่อ 200 กว่าปีก่อน เพราะเชื่อว่าเป็นดินแดนใหม่นั้น คือ ดินแดนแห่ง พันธสัญญา ที่บันทึกไว้ใน คัมภีร์ไบเบิล ของชาวคริสต์

ภาพนกฮูก

ในอเมริกาเคยมีการสืบคดีแม่มด เมื่อวันที่ 20 ม.ค ปี 1692 ได้มีเด็กหญิงคนหนึ่ง ที่ชื่อ อลิซาเบธ เพอร์ริส อายุ 9 ขวบ ได้แสดงกิริยาอาการ และพฤติกรรมแปลกประหลาด ต่อมาเด็กหญิง อีกหลายคน ก็เริ่มที่เป็นตาม แม้แต่แพทย์ประจำหมู่บ้านยังไม่สามารถรู้ต้นเหตุได้ ท้ายที่สุดจึงสรุปว่า บรรดาเด็กสาวเหล่านั้นโดนเวทมนตร์คาถา และเด็กสาวพวกนั้น ได้อ้างชื่อคน อีก 3 คนว่าเป็นตัวต้นเหตุ ไม่กี่วันหลังจากนั้น ได้มีชาวเมืองจำนวนมาก แสดงตัวออกมา ว่าเคยเห็นร่างปีศาจจำแลง ของบรรดาคนที่อยู่อาศัยในชุมชนเดียวกัน ทำให้มีการล่าแม่มดต่อไป จนมีผู้ถูกประกาศว่า มีความผิดฐาน ประพฤติตน เป็นแม่มด และถูกตัดสิน ประหารชีวิต โดยการแขวนคอ เป็นรายแรกเมื่อ วันที่ 10 มิถุนายน 1692 ตามด้วยบุคคลอื่นๆ อีก 18 คน 1 คน ถูกอัดทับด้วยแท่งหินจนตาย และสุนัข 2 ตัว ถูกแขวนคอตามด้วย ทำให้ชาวเมืองกว่า 150 คนถูกกล่าวหา และจองจำ 4 คน ตายในคุก รวมถึงเด็กทารกอีก 1 คน ในที่สุด เมื่อ วันที่ 17 ต.ค ปี 1711 ได้มีการออกกฎหมายฉบับใหม่ ที่ทำให้ยกฟ้องผู้ต้องหาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอยู่เป็นร้อยคน และได้สั่งให้กัณฑ์ทรัพย์สมบัติ กับจ่ายค่าชดเชยสินไหม ทดแทนความเสียหายด้วย จากเรื่อง แม่แมด แห่งซาเล็ม (ในหนังสือด้วย คุณพิเศษ ฉบับที่ 319 หน้า 12 เรียบเรียงโดย วงศกฤต สวัสดิ์ดิโนนาท) แต่เรื่องราวที่เกิดขึ้น ถ้าอ่านจากเอกสาร ที่เรียกกันว่า (คำพรรณนา ของแมรี่) ที่ถูกซ่อนอยู่ในฝ้าวม ในสมัยนั้น เป็นบันทึกประจำวันของเธอ ได้กล่าวถึง เหตุการณ์นั้นว่า บรรดาเด็กสาวเหล่านั้น จงใจที่จะทำ แสดงกิริยา อาการที่เกิดขึ้น นั้นขึ้นมาเอง เพราะความที่ตั้งใจที่จะกล่าวหา คนที่บรรดาเด็กสาวเหล่านั้นอ้างถึง สาเหตุมาจากความไม่ชอบ บุคคลนั้นๆ เป็นการส่วนตัว จากหนังสือ (ผิดด้วยหรือฉันคือแม่แมด สำนักพิมพ์น้ำฝน เรียบเรียง ชีเลีย วิส) ในประเทศไทยเอง ก็มีความเชื่อที่ไม่ดี ของนกฮูกสายพันธุ์ของนกฮูกที่คนไทย รู้จักกันดี คือนกแสกที่เป็นอีกสายพันธุ์ของนกฮูก ที่คนไทยเชื่อกันว่าเป็นสื่ออมระ ถ้าใครพบ เห็น มันจะนำโชคร้ายมา หรือว่าไปเกาะแม่แต่บินผ่านบ้านหลังใด ผู้คนที่อาศัยจะมีเรื่องถึง คราววิบัติ มีการตายเกิดขึ้น เพราะคนไทยโบราณเขาถือว่ามันเป็นตัวแทนของพญามัจจุราช ที่ จะนำวิญญาณของคนได้ถึงชาติกลับไป ทำให้มีคนพยายามที่จะฆ่าพวกมันถ้าพบเห็น บางก็ตั้ง ตระหนก ถ้าบ้านนั้นมีผู้ป่วย แล้วมีคนนกแสกหรือนกฮูกมาร้องในบริเวณนั้น

แต่ในปัจจุบัน พวกมันมีจำนวนไม่มาก เพราะมันเป็นสิ่งมีชีวิต ที่ตายได้จาก ความเครียด จะมีผลให้ชีพจรเต้นแรง ตกชุกชาก และมีภูมิคุ้มกันโรคน้อย สาเหตุหนึ่งมา จาก การที่นกฮูกมีรังอยู่ในป่าซึ่งมีการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้มันเครียดจัดหน้าที่ตามธรรมชาติของ มันคือการลดจำนวนประชากรหนู แมลง งู และกบที่มีอยู่มากมาย

2.1.4 ความเชื่อในด้านไม่ดีของงู

ชาวคริสต์มักใช้ งู หรือมังกร เป็นสัญลักษณ์ของพญามาร ซึ่งเป็นศัตรูของพระเป็นเจ้า ที่จะมาหลอกลวงโลกทั้งโลก และใช้เป็นสัญลักษณ์ ในรูปของงูที่กำลังหลอกให้ อาดัมและอีฟ กินผลไม้ต้องห้าม ที่ล่อหลอกมนุษย์ ไปสู่บาป และอำนาจชั่วร้าย ซึ่งนำมนุษย์ไปสู่ความวิบัติ

ภาพอีฟและอาดัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ในความเชื่อโบราณ มันคือเทพผู้สร้างโลก เป็นตัวแทนแห่งปัญญา ของชนเผ่าโบราณที่มีอยู่ ทั้งทวีปอเมริกา และเอเชีย ก่อนที่จะมีศาสนาเกิดขึ้น อย่างเทพหนูกวา ของจีนที่มีร่างกายครึ่งงู ครึ่งคน ตามตำนาน คือ ผู้สร้างมนุษย์จากดินเหนียว ชาวมิโนอาโบราณมีความเชื่อว่า คือ เทวี แห่งพื้นดิน เทพมารดาผู้สร้าง ชาวอินคาให้สูงเป็นตัวแทนของความรู้และเทพเจ้า ส่วนในเอเชีย เป็นตัวแทนของความลับ และความกลัว บ้างก็ว่าที่มีสีขาวทั้งตัว คือร่างแปลงของ เจ้าที่เจ้าทางห้ามทำร้าย อย่างเรื่องงูขาวศักดิ์สิทธิ์ ที่จังหวัดพระตะบอง ของเขมร โดยมีพระ เป็นผู้ดูแล ทุกวันพระ จะวางกะละมังบรรจุน้ำสำหรับงู ซึ่งงูนั้นจะชুকอ อ้าปาก ฟันอะไรบางอย่างลงไป ใน น้ำ พระ และมัคนายกวัด ได้ใช้น้ำมนต์นี้รักษาโรคแก่ชาวบ้านที่หลังไหลเข้ามาในวัด วันละกว่า ร้อยคน จาก(หนังสือแปลลหะตุโลก ปีที่ 12 ฉบับที่ 494)

ภาพเทพีสูงของชาวมิโนอา

แต่ก็มีคนบางส่วนที่ไม่ชอบงู และเชื่อว่า งูนั้นไม่ดี เข้าบ้านไม่เป็นมงคล เป็นตัวสร้างปัญหา จากความเชื่อว่ามันต้องมีพิษ ทำให้มีงูจำนวนมากถูกคนฆ่าตายถ้าพบเห็น แม้ว่าพวกมันบางชนิด จะไม่มีพิษก็ตาม ในบางพื้นที่ของเอเชีย มีความเชื่อว่ามันเป็นที่สิงสู่ของวิญญาณ ถึงกับเคยมีคำ เต่าลือ ในประเทศไทย เรื่องที่มีคนออกลูกเป็นงู จากคำบอกเล่าจากบุคคลที่มีอยู่จริง ซึ่งเกิดขึ้นมา นานแล้วนับ 100 ปีก่อน ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่อำเภอเมือง ได้มีผู้คลอดลูกฝาแฝด แต่แฝด คนแรก ได้สร้างความตกตะลึง แก่หมอด้ายเป็นอย่างมาก เพราะแทนที่จะเป็นคน กลับเป็นงู เหลื่อมตัวเล็ก นอนขดนั่งอยู่ครู่หนึ่งก็เลื้อยไปนอนใกล้ๆ กับมารดา ต่อมาก็มีทารกแฝดคลอดตาม ออกมา เป็นเพศหญิง แต่มีรอยคล้ายเกล็ดงูทาบติดอยู่ตรงแขน และที่สีข้างอย่างชัดเจน เมื่ออุ้ม เด็กผู้หญิงไปนอนบนเบาะ งูฝาแฝดก็จะเลื้อยขึ้นไปนอนด้วย ทั้งพ่อแม่และชาวบ้านไม่กล้าทำ อันตรายลูกที่เป็นงู ต่อมาจึงตั้งชื่อ ลูกที่เป็นคนว่า นาค ส่วนแฝดงู พอโตแล้วก็หายไปจากบ้าน นานๆ เมื่อที่บ้านมีงานบุญ ก็จะมาปรากฏตัว หลังจากงานเสร็จก็หายไปอีกครั้งสุดท้าย ที่ถูกงูมา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คืองานศพของแม่ และได้หายตัวเข้าไปหลังงานศพของผู้เป็นแม่ แล้วไม่กลับมาอีกเลย แม้ว่าบุคคลในเรื่องได้ตายไปหมดแล้ว เพราะเป็นเรื่องเมื่อหลายสิบปีก่อน แต่ผู้ใกล้ชิด ยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง โดยบิดา และพี่สาวของผู้เขียน เรื่องนี้ก็เป็นเพื่อนกับหลานสาวของย่านาค และเคยเป็นเรื่องดังเมื่อนานมาแล้วที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จากเรื่องฝาแฝดคู่กับคน โดย (รัตนรมย์ ในหนังสือด้วยคุณพิเศษ ฉบับที่ 239)

ภาพเด็กลูกของหมองกำลังเล่นกับงูเห่า

ในประเทศจีน มีนิทาน ตำนานของงูปีศาจ ที่กินคน และงู ที่กลายร่างเป็นหญิงงาม เพื่อยู่กับคน ในนิทานเรื่อง นางพญางูขาว ที่จะแตกต่างกันไป ในแต่ละพื้นที่ ประเทศญี่ปุ่นก็มีเรื่องเล่าของงู และที่มีชื่อเสียงที่สุด คือเรื่อง ปีศาจงูยามาโอรุจิ งู ที่มีแปลหัวที่อยู่ในตำนานโบราณ มันเป็นปีศาจงู ที่กินคนแต่ก็ถูก เทพซึซาโนโอะ สังหาร ในนิทานหลายเรื่อง จะให้งูเป็นตัวร้ายอยู่เสมอ เพราะผู้คนไม่ชอบงูจาก หน้าตาของมันที่ไม่น่ารัก และที่มันมีกลิ่นสองแฉก ความที่มันมีพิษ ที่สามารถฆ่าสัตว์อื่นได้ทำให้ผู้คนกลัว แต่ในความเป็นจริง จะมีคนตาย เพราะ ไข่เลือดออก และโรคภัยต่างๆ มากกว่าจะตาย เพราะงูมากนัก ปัจจุบันมีการค้นพบประโยชน์ของงู อยู่มากมาย นอกจากการลดจำนวนประชากรหนู หนูชนิดเล็กกว่า และเป็นอาหารของคนแล้วยังเป็นส่วน ประกอบในยาจีน ในประเทศอิสราเอล ที่หมู่บ้าน ทัลเมย์ อัล อาซาร์ ได้ค้นพบ สปาแบบใหม่ ที่ใช้งูพันธ์ที่เรียกว่า คิงสเน็ก มาเป็นหมอนวดแทนคน เชื่อว่าสัมผัสอันสากกร้าน จากเกล็ดงู จะทำให้ร่างกายอ่อนคลาย ได้มากกว่าปลายนิ้วของคน และที่ประเทศอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ สปางู ที่ประเทศอิสราเอล

ห้างฯ แสร้รอดส์ ได้นำงูเห่าอียิปต์ มาเป็น บอร์ดี้การ์ด เฝ้ารองเท้าสุดหรูมูลค่า 4.2 ล้านบาท โดย นำงูเห่ามาไว้ในตู้โชว์ พร้อมรองเท้าที่เป็นผลงานของ ดีไซน์เนอร์ของ เรอเน กาลาโอวิตลา จาก (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หน้าที่ 2) แล้วยังพบว่าว่าโปรตีนหลายชนิดในพิษงู สามารถใช้เป็นตัวขยาระงับความเจ็บปวด ได้ดีกว่ามอร์ฟีนถึง 40 เท่า และยังสามารถนำไปใช้ เป็นตัวขยาคความดันสูง นองจากเรื่องของพิษของมัน ยังมีการทดลองนำงูมาศึกษา การพยกรภัยทางธรรมชาติ พวก สามารถรับรู้ ก่อนเกิดเหตุได้หลายวัน พวกมันจึงเป็นตัวบอกเหตุภัยทางธรรมชาติที่ดีอีกทางหนึ่ง อีกด้วย จาก(หนังสือ สารพัดสัตว์โลก ผู้เขียน สุทัศน์ ยกส้าน สำนักพิมพ์ สารคดี)

ภาพงูเห่าที่ทำหน้าที่เฝ้ารองเท้า

2.1.5 ความเชื่อที่ไม่ดีของอิกาและนกที่มีสีดำ

ตามตำนานของชาวยิว ขนของอิกาแต่เดิมเป็นสีขาว แต่ที่เป็นสีดำ เพราะหลังจากที่ โนอาห์ ปล่อยอิกาบินไปรุดระดับน้ำทะเลแล้ว มันไม่กลับมาที่เรืออีกเลย จึงทำให้อิกามีขนเป็นสีดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตำนานน้ำท่วมโลก ส่วนชาวคริสต์เชื่อว่าอีกาชอบจิกกินลูกตา สมองคนตาย และเมื่อเน่าๆ พวกเขาจึงให้มันเป็น สัญลักษณ์ของ พญามาร ผู้กระชากจิตวิญญาณของมนุษย์ ไปสู่ความมืดมน ข้ายี่สติปัญญาและการโอนอ่อนให้ความฉลาด ส่วนนักสอนศาสนา ยังให้หนักที่มีสีดำทุกชนิด เป็นสัญลักษณ์ของบาปอันมืดมน และการลวงล่อมนุษย์ ไปสู่กิเลสตัณหา แล้วว่า พญามารชอบมาปรากฏในร่างของนกสีดำ แต่ในความเชื่อเก่าแก่โบราณ ของชาวยุโรปเหนือ ในชนเผ่าที่มีผมสีทอง ตาสีฟ้า ผิวสีเขียว มีความเชื่อ เรื่องเทวีอีกา ว่าเป็นบรวิวาร ของเทพโอดิน ราชาแห่งเทพ และมีหน้าที่รายงานความเป็นไปของโลกอยู่ข้างกายเทพโอดิน ภายหลังจากที่ชาวโรมันเข้ายึดครอง ได้มีการบังคับให้ชนเผ่าต่างๆ มาเข้านับถือศาสนาคริสต์ จึงทำให้เทพที่มีอยู่เดิม กลางเป็นสิ่งชั่วร้ายที่ต้องทำลาย จนมีคำกล่าวที่ว่า “ ทุกวันนี้งานกุศล และเสียงสวดมนต์ของพระคุณเจ้าทั้งหลาย ขับไล่ภูตพรายไปสิ้น ” ทำให้ความเชื่อเก่าแก่หายไป และแทนที่ด้วยความเชื่อใหม่ ที่ร้ายๆ ขึ้นมาแทนที่ อย่างความเชื่อของชนเผ่าโบราณ ในการนับถือธรรมชาติ ป่าเขา แม่น้ำ ก้อนหิน และทุกสรรพสิ่งทั้งปวง มีไปถึงการกลับชาติมาเกิด จึงกลายเป็นเรื่องต้องห้าม ทางศาสนาคริสต์ไป โดยเฉพาะความเชื่อที่ว่า ทุกสิ่งมีชีวิตมีวิญญาณ มันจึงกลายเป็นความเชื่อของพวกเขาเอง ทางคริสต์เชื่อว่าสัตว์ไม่มีจิตวิญญาณ เหมือนมนุษย์

ภาพอีกาที่แสดงการวาดภาพ

อย่างช่วง คริสต์ศตวรรษ ที่ 14 ถึง 17 เป็นช่วงเวลาที่ทางยุโรป ตื่นตัวกันมาก เรื่องปราบ พ่อมดแม่มด และกำจัดเวทมนตร์คาถา ถ้าใครพูดคุยกับหมาแมว หรือทำว่าพวกมันมีจิตใจ จะโดย ตรวจสอบว่าเป็นแม่มด โดยการใช้เข็มยาวๆ ทิ่มไปที่ร่างหาจุดที่ไม่มีเลือดไหลออกมา ซึ่งเป็นจุดที่พวกปีศาจกินอาหารเป็นดิน แม่มด หรืออีกนัยหนึ่ง คือผู้ยึดถือความเชื่อโบราณ ที่มีอยู่เดิม อย่างการรักษาโรคด้วยพืช ที่มีอยู่ตามพื้นบ้าน ความเชื่อเรื่อง แพร่หรือทองของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกือบสิ้น อย่างวันที่ เทศกาลเฉลิมฉลอง เพื่อบูชาเทพโอดิน วันที่ 21 ธันวาคม มีการประดับบ้าน ด้วยสีเขียว การละเล่น ดนตรี การมอบของให้กับ ในปัจจุบัน ได้ถูกเปลี่ยนเป็นวันคริสต์มาส ซึ่งเป็นวันเกิด ของพระคริสต์แทน ด้วยเหตุผลทางการเมือง โดย ท่านอาร์คบิชอป ออกัสติน แห่ง แคนเตอร์เบอรี ที่ทรงต้องการให้ งานเทศกาลของ พวกนอกรีตศาสนา กลางเป็นงานฉลอง ของคริสต์ศาสนิกชน โดยที่พระเยซูไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวันที่ 21 ธันวาคม เลขส่วนใหญ่ ความเชื่อ คือ การที่มีคนบอกให้เชื่อ อย่างคำกล่าวของไทยโบราณ ที่ว่าใจดำอย่างอิกา ก็เช่นกัน ที่เป็นแค่ความเชื่อ แต่ไม่เป็นจริง

ในสหรัฐอเมริกา รัฐอริโซนา ชาวเมืองเบลเลวู เมื่อ 12 ปีก่อน นางฟิลลิส อัลเวอร์เดส ได้ช่วยอิกา 3 ตัว ที่มีที่ว่าจะอดตายท่ามกลางหิมะ เธอจึงช่วยมัน เฉพาะ ถูหนาวที่มีอากาศหนาวจัดเท่านั้น แม้ว่าเธอ จะไม่ให้อาหารมันหลายปี มาแล้วก็ตาม พวกมันที่ปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มเป็น 40 ตัว ก็ชอบบินวนเวียน อยู่ใกล้ ๆ ตลอดเวลา บางตัวไปรอที่หน้าต่างห้องทำงานก็มี แต่ไม่มีอิกาตัวใด ร้องขออาหารเลย มันพอใจที่อยู่ใกล้ ๆ มากกว่า แม้ว่าเธอจะแต่งตัวปกปิดใบหน้า อิกาที่รออยู่ บริเวณนั้น ยังคงจำเธอได้ มันจะบินมาหา และส่งเสียง คล้ายตกทหายอยู่เสมอ จาก (นิตยสาร แพลนรอบโลก ปีที่ 3 ฉบับที่ 52 สำนักพิมพ์รายปักษ์) ต่างจากความเชื่อ ของคนไทยที่ว่า ถ้า อิกา ร้องส่งเสียงดัง จะมีเหตุการณ์ที่ไม่ดี เกิดขึ้น กับคนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง อย่างการเจ็บป่วย มีข่าวร้าย หรือเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งคนไทยยุคโบราณ มีความเชื่อว่า ถ้าอิกามอบข่าว ย่อมเกิด เรื่อง เดือดร้อนขึ้นเสมอ บางทีผู้เรื่องอิกา กับผีตาต่าง ๆ จนกลายเป็นความเชื่อ แต่หน้าที่ของมันตามธรรมชาติ แล้วคือการกำจัดขยะที่มีตามธรรมชาติจึงทำให้อิกา สามารถ กิน ได้ทุกอย่าง

2.1.6 ความเชื่อที่ไม่ดีของหนู

ในยุคโบราณ และ ปัจจุบัน หนูเป็นตัวแทนของโรคร้าย จอมทำลาย ในนิยายหลาย เรื่องได้มีการ ให้หนูเป็นข้ารับใช้ของปิศาจ และมักจะมีเนื้อเรื่องที่นำกลัวในบทบาทของหนู ส่วน ชาวเรือ เชื่อว่า ถ้าเห็นหนู ออกจากเรือลำใดแล้ว เรือลำนั้นจะต้องจมแน่ ในการออกทะเลครั้ง ต่อไป ในนิทานพื้นบ้าน และ ตำนานต่าง ๆ หนูเป็นจอมเจ้าเล่ห์ อย่างตำนาน 12 นักฆัตร์ ที่ หนูใช้อุบาย ทำให้ตัวเองเป็นอันดับที่หนึ่ง จากตำแหน่งนักฆัตร์ทั้งสิบสอง ในนิทาน ของยุโรป มีเรื่องที่คนที่ชั่วร้าย และ พี่สาว ที่เห็นแก่ตัว จะถูกสาปให้กลายเป็นหนู ในนิทานเรื่อง คนเป่า ขลุ่ย มีหนูเป็นตัวร้าย ที่กองทัพหนู จะบุกเข้ามายึดครองเมือง บรรดาหนู ได้พากันกัดกินทุกสิ่ง ทุกอย่าง ในเมือง จนชาวเมืองปิดประกาศว่า ถ้าผู้ใดที่ปราบหนูได้ จะได้รับทองคำเป็นรางวัล อย่างงาม จนมีชายแปลกหน้า เดินทางเข้ามาขันอาสาปราบหนู เขาใช้ขลุ่ย ในการเรียกบรรดาหนู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะที่เขาผิวขลุ่ย ได้มีหนูเดินตามเป็นพรวน และทำให้พวกหนูนั้น กระโดดลง หน้าผาลง ในแม่น้ำ บรรดาหนูพากันจมน้ำตายจนหมด

ภาพชายเป่าขลุ่ย

หลังจากนั้น ชาวเมืองกลับไม่รักษาสัญญาที่จะให้รางวัล ในวันต่อมาเด็กๆ ที่หูไม่หนวกได้หายตัวไปจากเมือง ในตอนจบของเรื่อง แต่หลักฐานทางโบราณคดี เรื่องของชายเป่าขลุ่ยกับการหายตัวไปของเด็ก ในเมืองเฮมลิค ประเทศเยอรมนี เป็นเรื่องจริง โดยเกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ 1556 หรือเมื่อ 272 ปีก่อน จากการขุดพบแผ่นจารึก เกี่ยวกับเรื่องราวนี้ไว้ ยืนยันตำนานเป็นคำอักษรถัดเจนว่า มีเด็กหายไป 130 คนจริง แต่ตอนหลัง ได้กลับคืนมา ข้อมูลจาก(หนังสือ แพลก ฉบับที่ 1624) บางครั้งก็ว่าหนู เป็นขี้รับใช้ของแม่มด ในสมัยที่กาฬโรคแพร่กระจาย ในประเทศอังกฤษมีคนตาย 7500 คน โดยหมัดที่มาจากหนูเป็นตัวแพร่โรคตามที่ต่างๆ

ภาพวิหารแห่งคาร์นีตามาที่ประเทศอินเดีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ในอินเดียหนู คือ สัตว์ที่เป็นพาหนะของพระกณเศส ในประเทศอินเดีย จึงไม่มีใครกล้าทำร้าย หนู ถ้ามีใครทำอันตรายหนู จะถูกลงโทษด้วยการทรมานปางตาย โดยเฉพาะ ที่วิหารของศาสนา ฮินดู ที่จะมีวิหารแห่งคาร์นีมาตา ที่สร้างขึ้น เพื่อพระพิฆเนศ วิหารนี้จะมี หนูจำนวนมากนับพันตัว อาศัยอยู่ ดำรงชีพด้วยของที่ผู้คนนำมาบูชาพระพิฆเนศ และทางโหราศาสตร์ มีการใช้หนู เป็น ตัวแทนของการทำนายต่างๆ เช่น ปีหนูไฟ ปีหนูน้ำ ปีหนูไม้ ในโลกนี้มีหนูอยู่หลาย สายพันธุ์ ตามพื้นที่ต่างๆของโลก เช่น หนูจิงโจ้ หนูเจอร์บิล หนูทราย และหนูที่อาศัยอยู่ตาม เมือง พวกมันสามารถแพร่พันธุ์ได้ไว และครั้งละจำนวนมาก กว่าสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดอื่น ขณะเดียวกัน ก็เป็นอาหารของสัตว์ชนิดอื่น ที่เป็นสัตว์เนื้อ เช่น แมว งู นกฮูก นกเค้าแมวและ ผู้คนตามชนบท ที่ประเทศจีนเนื้อหนูเป็นที่นิยมมากขึ้น ภัตตาคารอาหารจีน และหนูยังเป็นแหล่ง อาหาร ที่คนในประเทศมาลาวี ใช้ในการประทัดชีวิต ในการกันเอดตายจากการขาดอาหารอย่าง หนัก ในทวีปแอฟริกา — ทางวิทยาศาสตร์ หนูมีประโยชน์ อย่างมาก ในการทดลองหลายด้าน เช่นการทดลองยา การทดลองหาเชื้อโรค การทดลองทางสมอง การทดลองหากันระเบิดโดย ฝึกหนูดมหาระเบิด และการทดลองทางจิตวิทยา

หนูนั้นยังเป็นที่นิยมของคนรักสัตว์ ในการนำมาเลี้ยงในบ้าน เช่นเดียวกับ สัตว์ชนิด อื่นๆ อย่างกรณีที่ หนูพุก หรือหนูแฮมสเตอร์ เป็นที่นิยมในหมู่คนเลี้ยง เพราะความน่ารัก และได้ มีบทความที่มัน ได้ช่วยชีวิตเจ้าของจากไฟไหม้ ที่สหรัฐอเมริกา รัฐคอนเนคติกัต เมืองแฮมเดน ที่เกิดเหตุไฟไหม้ ตั้งแต่เวลา 01.15 น ในบ้านของครอบครัวโฮลแมน เจ้าหนูชื่อ สโนว์บอล ได้ร้องเสียงดังลั่นปลุก เจ้าของในตอนที่เกิดไฟไหม้ ทำให้ทุกคนในบ้านหนีออกมาทัน แต่ได้สัมผัส เอาการง เจ้า สโนว์บอล ออกมาด้วย แต่หลังจากนั้น 11 วันผ่านไป คณะคนงานรื้อซากบ้าน ได้ พบ หนูสโนว์บอล นอนอยู่ในโพรงสภาพกำลังอดตาย ทุกคนได้ช่วยมัน จนอยู่ในสภาพเดิม จาก (นิตยสารแปลกทะเลโลก ปีที่ 12 ฉบับที่ 499)

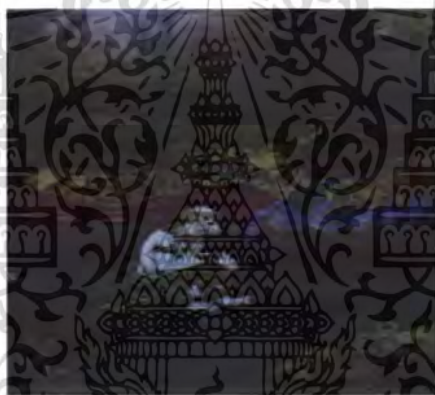

ภาพหนูที่ถูกฝึกให้ดมหาระเบิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

อิทธิพลที่มีผล ต่อการสร้างสรรคผลงาน มาจากลายเส้นของศิลปะไทยจาก จิตรกรรมฝาผนัง ของวัดตามที่ต่างๆ ที่เคยไปทำบุญตามบิดา มารดาไปตั้งแต่วัยเด็ก แล้วเกิด ความสนใจ ในลายเส้นต่างๆ ที่นำมาจากธรรมชาติ ที่นำมาใช้ในรูปแบบของการ์ตูน มีการ ใช้สีเส้นที่สดใส มีความประณีตสวยงาม แสดงความรู้สึกชีวิตจิตใจและความเป็นไทย มี ความอ่อนโยน ละมุน ละไม เป็นรูปแบบพิเศษของศิลปะไทย ทำให้นอกจากเรื่องของ จิต กรรมไทย น่าสนใจแล้วทำให้สนใจในเนื้อหา ตามเนื้อเรื่องของลายไทยนั้นๆ อีกสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้เกิดสนใจเรื่องของศิลปะไทยนั้น มาจากตอนเด็ก มักจะชอบบังคับให้มารดาเล่านิทาน ให้ฟังก่อนนอนทุกครั้ง มารดามักจะเล่าเรื่องเดิมๆ อยู่เสมอคือเรื่องนางมโนราห์ ต่อมาจึงมี ความสนใจจิตรกรรมไทย ทุกครั้งที่มารดาพาไปวัด และมักจะชอบพามาวัดอยู่เสมอมา

ภาพจิตรกรรมไทยตอนพระรามเดิมป่าสะเดาเคราะห์

จากการศึกษาศิลปะไทย นั้น ไม่มีที่มาที่แน่ชัด เพราะไม่มีการสืบทอดประวัติ ความเป็นมา ถึงที่มา ของลายไทยเอาไว้ เพราะคนไทยโบราณไม่นิยม ที่จะเขียนบอกว่าใคร เป็นผู้เขียนภาพบนฝาผนังเอาไว้ ส่วนใหญ่จะถือว่าทำเพื่อศาสนา ทำให้ไม่สนใจที่จะเขียน บอก จึงไม่มีประวัติความเป็นมาที่แน่ชัด ในเรื่องของศิลปะไทย ด้วยความที่ช่างเขียนนิยม เขียนด้วยสีฝุ่น ทำให้ตัวภาพอยู่ได้ไม่นาน จากสภาพอากาศ และกาลเวลา ช่างมีการ เขียนทับภาพเดิมอยู่เสมอ ทำให้หลายภาพ ของช่างไทยโบราณต้องสูญหายไป เช่นกรณีที่ กรรมศิลปกรเคยมีการนำช่างไปทาสีเขียนทับ ภาพฝาผนังของวัดไทยโบราณที่เป็นข่าวเมื่อ นานมาแล้ว แม้ว่าของใหม่จะดูสวยงามกว่าก็ตาม แต่คุณค่าทางประวัติศาสตร์ ของช่างเขียน โบราณ กับการสร้างของใหม่ก็หายไปด้วย อิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปิน ชาวตะวันตก ที่มีอิทธิพลในการทำงานผลงานศิลปะ ได้แก่ผลงานของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจิตรกรรมฝาผนังไทยเรื่องรามเกียรติ์

ภาพจิตรกรรมไทย

องรี มาติสส์ หรือ องรี เออมีลล์ เบอนัวร์ มาติสส์ เกิดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1869 ที่เลอคาโดเมืองหนึ่งของฝรั่งเศส แม้ว่าผลงานของเขา จะถูกคนในยุคสมัยนั้น ตั้งข้อรังเกียจ แต่ในปัจจุบันกลับเป็นที่ยอมรับจากผู้คน และได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ปฏิวัติศิลปะสมัยใหม่ ที่สำคัญของยุโรป จากการที่มีแนวความคิดอันหลากหลายในการแสดงออกของผลงานศิลปะ มีได้พัฒนาความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำซ้ำ ๆ กัน รูปแบบผลงานของจะดูเรียบง่าย แบบเด็กๆ แต่มีความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว เกิดจากเส้นรอบนอกรูปทรง มีการใช้สีที่แบนเรียบ และรูปทรงที่แบน แต่มีความงามที่เกิดจากเส้นสีรูปทรง ในผลงานจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงไม่สามารถจัดได้ว่าเป็นผลงานศิลปะแบบใดได้เลย ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องใกล้ตัว อย่างภาคินบ้านเป็นการนำเรื่อง ที่ตัวให้ความสำคัญ แม้ว่าผู้อื่นจะมองไม่เห็นถึงความสำคัญของมัน แต่สิ่งนั้นมันเป็นส่วนหนึ่งในโลกของตัวเอง โดยมีการแสดงออก ด้วยอารมณ์ ความรู้สึกอยู่ภายในตัวของผลงานนั้นๆ แม้ว่าในผลงานต่างๆ จะได้รับอิทธิพล และแนวคิดมาจากผู้อื่น และจากหลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ จากศิลปินดังในยุคสมัยนั้น ที่มีกระแสนำเสนอการใช้แม่สี ในการนำเสนอผลงานทางศิลปะ เป็นสื่อรูปแบบต่างๆ อย่างอิมเพรสชันนิสต์ หรือ โฟวิสม์ ที่มีการนำเสนอผลงานศิลปะ ในรูปแบบที่ต่างออกไป จากรูปแบบเดิม ๆ จนกลายเป็นกระแสใหม่ในการสร้างสรรค์ ผลงานทางศิลปะ ให้ศิลปินอีกจำนวนมาก แต่ตัวของมาติสส์เองก็สามารถนำความคิดนั้น ๆ มาพัฒนาไปสู่แนวทางของตนเอง และได้ทดลองนำความคิดต่าง ๆ นั้นมาใช้อยู่เสมอ โดยเฉพาะนำมา ใช้สร้างสรรค์ภาพหุ่นนิ่ง ที่มีมากกว่าร้อยละ 70 ที่มีมากกว่าภาพวาด ในแบบอื่นๆ อย่างภาพประกอบ ภาพคน หรือภาพภูมิทัศน์ จิตรกรรมภาพหุ่นนิ่ง ของมาติสส์ มีหลากหลาย และเป็นของที่มีอยู่ภายในบ้าน อองรี มาติสส์ เป็นศิลปิน ผู้ค้นพบเทคนิค วิธีการใช้สีอย่าง กล้าหาญ และมีความเชื่อมั่นในพลังสีแท้ เขาสนใจแต่เพียงสี ที่ทำให้เขาบรรลุถึงความประทับใจ นอกจากนี้สียังมีพลังอยู่ในตัวเอง และเป็นเจ้าของความงามด้วยตัวมันเองด้วย สาเหตุที่ผลงานของเขา มีอิทธิพลต่อผลงานมาจากการที่ผลงานของมาติสส์ มีที่มาจากเรื่องใกล้ตัว ส่วนตัวเขาเองนั้น ชื่นชอบที่จะนำเสนอผลงาน ศิลปะ ด้วยเรื่องง่าย ๆ และใกล้ตัว เช่นเดียวกับมาติสส์ จึงได้สนใจในผลงาน และได้รับอิทธิพลมาบ้าง ในเรื่องของการใช้สีด้วยแม่สีที่สด และการนำเสนอผลงาน ด้วยหุ่นนิ่ง โดยเฉพาะ ผลงานในครั้ง แรกๆ ที่จะมีการติดการใช้ หุ่นนิ่ง มานำเสนอเป็นผลงานศิลปะ เพราะไม่ชอบที่จะนำเสนอ เรื่องที่ไกลตัว และที่ไม่เข้าใจ ภาพเขียนที่มีอิทธิพล คือ ภาพภายในห้องกับโหลปลาทองหนึ่งโหล และการเดินรำ

ชื่อภาพ ที่โต๊ะอาหาร
 พ.ศ 2451 - 2452
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 71 x 96 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อภาพ เลขลักซ์ หมายเลข 2

ค.ศ. 1907 - 1908

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 209.5 x 139 ซม.

ชื่อภาพ มาตามมาติสส์

ค.ศ. 1905

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 80.6 x 59.7 cm

กุสตาฟ คลิมท์ เป็นชาวเบลเยียม เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1862 แถมเมืองบอมบาร์เดิน ใกล้กับกรุงเวียนนา เป็นลูกคนโตของช่างทำแม่พิมพ์ พ่อแม่สนับสนุน เต็มใจให้เขาทำงาน ศิลปะ ด้วยว่าลูกชายชอบเป็นชีวิต คลิมท์ เริ่มความเป็นศิลปิน เหมือนกับศิลปินทั้งหลายด้วยการเขียนรูปเหมือน เขียนลวดรูปถ่าย ก่อนที่จะค่อย ๆ พัฒนา ความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น แต่ คลิมท์ ก็หนีไม่พ้น อิทธิพล ของสังคมแวกซ์ ล้อม ไม่ว่าจะ เป็นศิลปะแบบ เอ็มเพรสชันนิสม์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงบนกระดาษห่อกระดาษเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เช่าเห็นหน้าใบเสร็จจะเห็นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ปฏิวัติวิธีการเขียนการมองของศิลปิน ศิลปะแบบเอ็กซ์เพรสชันที่แสดงออกถึงอารมณ์
ความรู้สึก ภายในมากกว่าสิ่งที่เห็นด้วยตา และศิลปะสมัยใหม่แบบอื่นๆ

ชื่อภาพ จูบ
ค . ศ 1917
เทคนิค สีฝุ่นกับทองคำเปลวบนผ้าใบ

ชื่อภาพ ความตายและชีวิต
ค . ศ 1916
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เขียนในช่วงก่อนเกิด สงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นที่ ที่ศิลปะแบบอาร์ตนูโว ถือกำเนิด
ขึ้น ครั้งแรก ศิลปะแบบนี้ ถือกำเนิดจากดอกไม้ใบไม้ในธรรมชาติ แล้วนำมาดัดแปลง
กลีกลาย บิดเอาเส้นโค้ง ที่มีจังหวะลีลา มีความอ่อนหวาน งดงาม มาประยุกต์ใช้ ทั้งในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบตกแต่ง ทั้งจิตรกรรม ไม่เว้นแม้กระทั่ง แบบสถาปัตยกรรม คลิมท์ ได้ฝึกฝนหาวิธีการทำงาน แบบเฉพาะตัวเอง ซึ่งผลของมัน คือ ความแตกต่าง ทางด้านงานจิตรกรรมที่โดดเด่น อย่างการนำเอาวัสดุ หลายชนิดด้วย กันรวมทั้งทองคำเปลว สีฝุ่น แผ่นเงิน และ หินอ่อนเคลือบสีประดับผนัง มาใช้ในผลงาน ในลักษณะต่างๆ

ชื่อภาพ Portrait of Dr. Paul Gacher

ค.ศ 1890

เทคนิค สีฝุ่นกับทองคำเปลวบนผ้าใบ

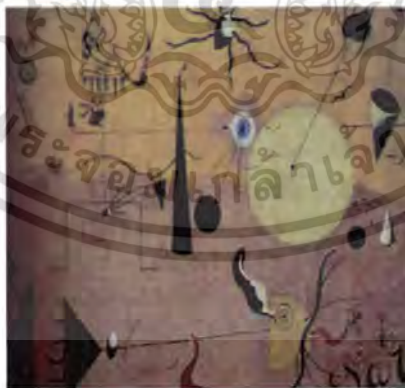
ภาพที่สำคัญ อีกภาพของ คลิมท์ชื่อว่า “ ความตาย และชีวิต ” เขาวางองค์ประกอบแบบ กาลาฮาญู ไม่มีใครหลบเลี่ยง หรือใช้ลูกเล่น แต่แบ่งภาพออกเป็นสองส่วน ซ้ำหนึ่งเป็นกลุ่มคน แทนมนุษย์ มีทั้งที่เป็นเด็ก และเป็นหนุ่มสาว อีกข้างหนึ่งเป็นรูปหัวกะโหลก แทนความตาย ความหมายดูแล้วแปลง่าย ๆ นั่นคือรูปคนที่เกาะเกี่ยวเป็นกลุ่มอยู่นั่นคือ ความหมายแทนการเกิด การเจริญเติบโต และความชรา โดยมีความตาย หรือรูปกะโหลกคอยจ้องเอาชีวิต

คลิมท์ ไม่ได้เขียน เฉพาะความงาม ของผู้หญิงตามแบบฉบับของเขา หรือเรื่องความเป็นความตาย ที่มักเป็นเรื่องที่เขาสนใจ แต่เขายังวาดภาพทิวทัศน์ และดอกไม้ด้วย ทิวทัศน์ของ คลิมท์ แตกต่างจากการเขียนภาพคน โดยสิ้นเชิง เขาไม่ตกแต่งภาพแบบนี้ด้วยลวดลายละเอียดอ่อน เหมือนกับที่ทำในรูปคน แต่กลับเอาวิธีการเขียน ของอิมเพรสชันนิสม์ มาใช้ ผสมผสานการใช้ฝีแปรงอิสระของโมเนต์ และการแต้มสีเป็นจุดๆของเซอร์วาร์ด ผสมกับสีเหลี่ยมของมอนเดเรียน เขาเน้นบ้านเรือน และต้นไม้มากกว่าพื้นหลัง ไม่มีการปล่อยที่ว่างเอาไว้ในภาพ แต่ไม่เน้นท้องฟ้า บรรยากาศส่วนถ้าเป็นภาพดอกไม้ จะเน้นดอกของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นไม้นานาพันธุ์ มีขนาดดอกขนาดใบต่างกัน ภาพจะไม่ปล่อยให้พื้นว่างเช่นเดียวกับภาพทิวทัศน์ จึงออกมาเป็นความงามที่แปลกแต่ต่าง อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของ คลิม คือ การใช้สี และลวดลาย ที่เข้มข้นขึ้น ในผลงานต่อมา และการเขียนภาพโดยใช้องค์ประกอบแบบ ไม่ปล่อยให้มิต่าง จัดให้ทั้งทรงเบนและทรงหนามาตัดกัน

ฮวน มิโร เกิดเมื่อวันที่ 20 เมษายน ปี ค.ศ 1933 ที่เมืองบาร์เซโลนา แคว้นคาตาลเนีย ประเทศสเปน บิดาชื่อ มิเกล มิโร เป็นช่างทอง และช่างทำนาฬิกาการค้าชื่อ คอเลอร์ส เฟอร์ร่า และแต่งงานกับ ฟิลาส์ ชันโกซ่า เมื่อปี ค.ศ.1929 มีบุตรสาวคนเดียวชื่อ มาเรีย คอเลอร์ส ซึ่งเกิด เมื่อปี ค.ศ. 1930 มิโร มีชีวิตอยู่ที่ท่ามกลาง สภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ สภาพความเป็นอยู่แบบเกษตรกร และศิลปะ วัฒนธรรมพื้นเมือง แบบเมดิเตอร์เรเนียน ทั้งในเมืองบาร์เซโลนา และเมืองอื่น ที่มีโรได้มีโอกาส ไปใช้ชีวิตอยู่ในช่วงวันหยุด คือ เมืองตารรัโกนา เมืองมอทรอยซ์ และเมืองปัลมาในเกาะมายอร์กา นอกจากนี้ในวัยเด็ก มิโรคุ้นเคยกับ งานอดิเรกของบิดา ที่ชอบศึกษาวิชาดาราศาสตร์ และชอบใช้กล้องส่องดูดาวเป็นประจำ สภาพดังกล่าว มีอิทธิพลต่อการสร้างงานของ มิโร ในเวลาต่อมา เช่น การสร้างงานจิตรกรรม ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชาวนา หรือทิวทัศน์ ของแคว้นคาตาลเนีย หรือ แม้แต่การนำกล้องส่องดูดาว ของบิดา มาตกแต่งระเบียงห้องเขียนรูปของตน และนำสิ่งที่มียูบนท้องฟ้า เช่น ดวงดาว พระจันทร์ พระอาทิตย์ มาปรับรูปทรงและถ่ายทอด เป็นผลงานศิลปะ

ชื่อภาพ **Catan Landscape : the Hunter**

ค . ศ 1923

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 64.8 x 100.3 ซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิโร ได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาศิลปะ จากอาจารย์ 2 ท่าน ชื่อ โมเดส เออเกลต์ อินกลาดา และ โจเซป ปาสโก ทาริซา มิโร พยายามใกล้ชิด และเรียนรู้ศิลปะจากอาจารย์ 2 ท่านนั้น อย่างจริงจัง และพยายามสร้างผลงานศิลปะอย่างตั้งใจ และอุทิศเวลา ผนวกกับการที่มิโร มีโอกาสได้พบกับ ศิลปินชาวสเปนชื่อ ปาโบล ปิกัสโซ ซึ่งได้เดินทางไปเยี่ยม

ชื่อภาพ รูปคนและสุนัขภายใต้ดวงอาทิตย์
พ.ศ. 2492
เทคนิค สีฝุ่นบนผ้าใบ
ขนาด 32 x 22 นิ้ว

ชมโรงเรียนแห่งนี้ โอกาสที่ดีของมิโร ดังกล่าว จึงเปรียบเสมือน จุดเริ่มต้นของการทำงานศิลปะอย่างจริงจังของมิโร มิโรยังได้เดินทางชมนิทรรศการ การแสดงผลงานศิลปะ ของกลุ่มศิลปิน ลัทธิแสดงพลังอารมณ์ กลุ่มลัทธิรุนแรง และกลุ่มคิวบิสต์ ที่หอศิลป์ชื่อ Dalma Gallery มิโร เองมักจะสนใจศึกษาหาความรู้ จากการไปชมนิทรรศการ แสดงผลงานศิลปะของศิลปิน ลัทธิต่างๆ ประกอบ กับการที่มิโรมีความสามารถ ทางด้านศิลปะอยู่แล้ว ดังนั้น มิโรจึงสามารถ นำสิ่งที่พบเห็นต่างๆ เหล่านั้นมาเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ของตน มิโร เป็นศิลปิน ที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่หลากหลาย ไม่จำกัดเพียงแค่ งานจิตรกรรมเท่านั้น งานที่หลากหลายดังกล่าว เช่น งานประติมากรรม งานภาพพิมพ์หิน งานภาพพิมพ์กั๊ดกรด งานกราฟฟิค งานคอลลาจ งานวาดเส้น งานเซรามิค งานเขียนภาพประกอบหนังสือ งานออกแบบฉาก และเครื่องแต่งกายสำหรับการแสดงต่างๆ งานสื่อผสม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อภาพ Dutch Interior

ค. ศ 1928

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 92 x 73 ซม.

การสร้างสรรคผลงานศิลปะของมิโร ไม่ว่าจะเป็ศิลปะประเภทใดก็ตาม มิโรจะ
 อุทิศเวลา และทุ่มเท อย่างอุตสาหะเพื่อการศึกษาหาความรู้ จากอาจารย์ ศิลปินท่านต่างๆ
 ตลอดจนเรียนรู้จากสิ่งทีพบเห็น รอบตัวทั้งใน และนอกประเทศสเปน ในช่วงแรกของการ
 สร้างงานศิลปะนั้น มิโร จะลอกเลียนแบบ งานของอาจารย์ ชื่อ เฮอร์เกิ้ล เป็นส่วนใหญ่
 โดยเน้นการจัดวางองค์ประกอบ ทีมีรายละเอียดมาก และกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ อาจารย์อีก
 ท่านหนึ่ง ซึ่งได้แก่ ปาสโก ได้กระตุ้นให้มิโร พยายามเรียนรู้การพัฒนาผลงานร่วมสมัย ที
 เกิดขึ้นในเมืองซบาร์เซโลนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตึก และเก้าอี้ในสวนสาธารณะของเมือง อัน
 เป็นฝีมือของ กาลูดี นอกจากนี้ ปาสโก ยังกระตุ้นให้มิโร สร้างผลงานทีสื่อความงดงาม และ
 ความเป็นไปของศิลปะพื้นบ้าน ในแคว้นคาตาโลเนีย ซึ่งเป็นศิลปะดั้งเดิมของแคว้นนี้ จน
 ในทีสุดในช่วง ปี ค.ศ. 1916 - 1917 มิโร ก็สามารดค้นพบแนวทางการทำงานของตนเอง
 โดยมีการประยุกต์ แนวทางศิลปะแบบ ลัทธิรุนแรง และแบบคิวบิสม์มาใช้ในการงาน
 สร้างสรรคศิลปะ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการประยุกต์ อิทธิพลของมิโรทีมีผลต่อการ
 สร้างสรรคผลงาน คือ การคิดใช้รูปทรงง่าย ๆ วิธีการใช้สีทีให้ สีเป็นปัจจัยทีสำคัญของ
 ภาพ การใช้ความกลมกลืนของสีใกล้เคียง หรือสีคล้ายกัน และการใช้สีตรง
 ส่วนศิลปินชาวตะวันตก อื่น ๆ นั้นไม่ค่อย มี อิทธิพลต่อผลงาน มากเท่าใดนักเพราะส่วนใหญ่
 จะศึกษาวิธีการคิด การทำงานมากกว่าจะนำมาใช้ในการผลงานจริงอย่างการศึกษาวิธีการคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์

มาจากความสนใจหลาย ๆ เรื่อง อย่างเรื่องของธรรมชาติ ความเชื่อและศิลปะ นำสิ่งที่สนใจ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ที่มีพื้นฐานความเชื่อ เรื่องของคำสอนในหลักของพระพุทธศาสนา ที่ว่าใจของคนเรานั้น คือต้นเหตุของความทุกข์ ปัญหาทุกอย่างในโลกนั้น มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นเอง ถ้าคนเราไม่สร้างปัญหา ปัญหาก็จะไม่เกิดขึ้นมา ตัวของเราเป็นผู้สร้างขึ้นเอง แต่พอได้ฟังเรื่องราวความเชื่อโบราณต่างๆ แล้ว รู้สึกว่าคำสอนของคนสมัยโบราณ จะขัดแย้งกันอยู่เสมอ จึงนำความขัดแย้ง และตรงข้ามกับ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ อย่างเช่น นำความเพื่อผันจินตนาการมาใช้ กับความเป็นจริง และนำสิ่งที่สวดไสมาใช้ตัดกับสิ่งที่ดำมืด สร้างบรรยากาศแบบดั่งลึกเข้าไปในความฝัน กับความเป็นจริง ใช้บรรดาศักดิ์แทนสัญลักษณ์ความเป็นจริง และใช้สวดลาย สีเส้นที่สวดไสแทนความฝันที่ดี ๆ ที่ตั้งใจใช้สิ่งที่ขัดแย้งกัน มาอยู่ด้วยกันนั้นเพราะ รู้สึกว่าทุกอย่างในโลกนี้ มักจะมีสิ่งที่ตรงข้ามกัน แต่จะอยู่ด้วยกันเสมอ อย่างแยกกันไม่ออก ในการนำความเชื่อที่มีอยู่เดิม ในลักษณะ ที่เป็นการนำบรรดาศักดิ์ที่เป็นตัวแทนของความไม่ดี มาใช้ในผลงาน โดยตั้งใจเน้น ให้สัตว์ที่เป็นตัวแทนของสัญลักษณ์นั้น ๆ มีความหมายที่แตกต่างไปจากเดิม จากที่เคยใช้กันมา ด้วยการใช้กริยา ทำทางของสัตว์เหล่านั้น ที่มีอยู่ในธรรมชาติของมัน มาเป็นตัวสร้างสรรค์ ในความหมายของการ พึ่งพาอาศัยกัน ความสงบสุข ความสวยงามในวิถีของสิ่งมีชีวิตต่างๆ และเวลาค่ำคืน แทนความหมาย ของความเป็นจริงของโลก เพราะในตอนเช้านั้น จะมีแสงสว่างที่เหมือนหน้าต่างที่ถูกปิด ทำให้คนเราไม่สามารถมองเห็นดวงดาวต่างๆ ได้ แต่ในเวลากลางคืน ที่เป็นเวลาของสภาพความเป็นจริงของโลก ที่ไม่มีแสงในตัวเอง แต่คนเราในเวลานั้น สามารถมองเห็นถึงดวงดาว ที่เป็นเพื่อนบ้านของโลกนั้นได้ เหมือนเป็นเวลาที่หน้าต่าง ที่ถูกเรียกว่า แสง ได้ถูกเปิดออก ทำให้เห็นถึงสภาพอันแท้จริงของโลก ที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบดาวเคราะห์

เป็นความต้องการ ต่อด้านแนวความคิด ที่เชื่อถือ โศลกที่คนเอเชียได้รับอิทธิพลมาจากกระแสความเชื่อ แบบชาวตะวันตก ที่ในปัจจุบันนี้ ได้กลายเป็นความเชื่อของคนในยุคใหม่ ที่เป็นกระแสนิยม เช่น จากแต่เดิมที่คนไทยโบราณ จะนับถือภูเข่าเป็นเจ้าที่ เจ้าทาง แต่ในความเชื่อยุคใหม่ จะนำงูเป็นตัวแทนของความไม่ดี ความชั่วร้ายตามชาวตะวันตก หรือแม้แต่ความเชื่อในตัวแทนของสีต่างๆ คนเอเชีย มีการนำความเชื่อของตะวันตกมาใช้ อย่างความเชื่อเรื่องสีดำ ทางเอเชียคือ ตัวแทนของน้ำ การไม่หยุดกับที่ แต่ชาวตะวันตก สีดำคือความไม่ดีเป็นตัวแทนของความไวทุกข์เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

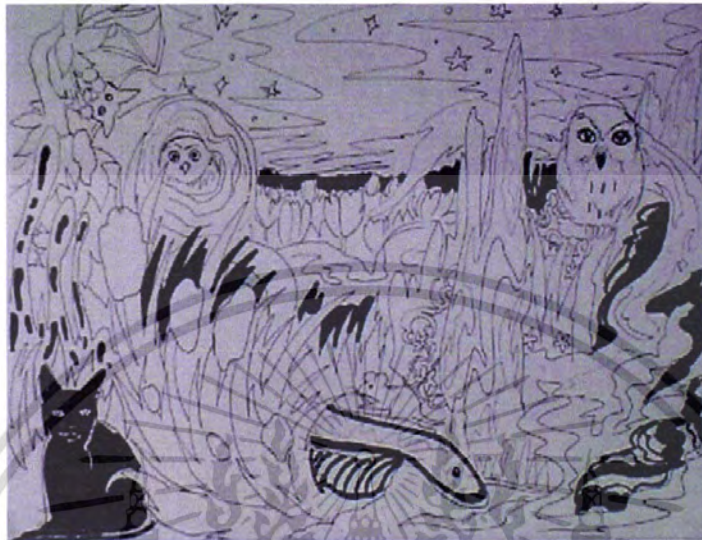
เริ่มจากการหาข้อมูล ที่ต้องการต่อการสร้างสรรค์งานก่อน ให้ได้มากที่สุด แล้วจึงลงมือทำงาน พอได้ข้อมูลมากพอแล้ว ก็นำข้อมูลเหล่านั้น มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น การใช้ชีวิต กิริยาท่าทาง ของบรรดาสัตว์ที่เป็นหัวข้อ และข้อมูลลวดลาย แต่นำมาตกแต่งใหม่ ไม่ให้ดูเหมือนลวดลาย ที่มีมาแต่เดิม แต่ทำใหม่ที่มีความเป็นตัวเอง และร่างลายเส้น ในรูปแบบต่าง ๆ ในเศษกระดาษ จนได้เป็นลายเส้นที่น่าสนใจที่สุด ที่จะเขียนลงภาพโครงร่าง ที่จะนำเสนอผลงาน ก่อนเขียนลงงานจริงเขียนภาพโครงร่างหลายๆ ภาพ ให้ได้โครงร่างภาพที่ดีที่สุด และลงน้ำหนัก ด้วยเส้นของปากกาเคมี เป็นเส้นแทนน้ำหนักขาวเทา และดำ เป็นตัวกำหนดส่วนน้ำหนักเส้น ของภาพโครงร่าง และแก้ไขภาพ โครงร่างอยู่เสมอจนได้ที่ดีที่สุด ที่จะนำไปใช้ในผลงานจริง พอได้ภาพในแบบที่ต้องการแล้ว ก็สามารถลงมือทำงานจริง โดยการลอกแบบภาพ ด้วยดินสอ ไขให้เขียน โครงสร้างหลัก ๆ ที่สำคัญก่อน แล้วจึงใส่รายละเอียดอื่นๆ ตาม

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 2 ชุดที่ 1

ภาพร่างที่ 3 ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4 ชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพโครงร่าง ชุดที่ 1

เป็นภาพร่างแบบการ์ตูน (Cartoon) ด้วยเส้นง่ายๆ ในการทำภาพชุดแรก ตั้งใจที่จะนำเสนอ ในรูปแบบ ของลายเส้นแบบ 2 มิติ มากกว่าที่จะเป็นแบบ 3 มิติ ในลักษณะเดียวกับ ภาพศิลปะไทย ที่จะมีการตัดเส้น ในบางส่วนของภาพ แต่ไม่ทั้งหมด ในการเขียนภาพโครงร่าง ได้ใช้ปากกาเคมีเขียน ทำให้ไม่สามารถแรเงาแบบเดียวกัน ดินสอ ได้จึงเขียนได้แต่เส้น ในการแรเงา จึงใช้เส้นของปากกาเคมีแทน ได้เลือก ภาพที่ 1 มาขยายเขียนผลงานจริง ที่เลือก ทำผลงานภาพร่างที่ 1 มาลงทำงานจริงนั้น เพราะ ภาพร่างที่ 1 มีองค์ประกอบหลักที่น่าสนใจมากกว่าภาพอื่น แม้ว่าจะมีข้อเสียอยู่มาก ในเรื่องของรายละเอียดที่น้อย ทำให้เวลาทำงานจริงนั้น ต้องปรับแก้หลายอย่างเพื่อความสมบูรณ์สวยงามของผลงานจริง เช่นในรูปทรง น้ำหนักต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 1 ชุดที่ 2

ภาพร่างที่ 2 ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3 ชุดที่ 2

ภาพร่างที่ 4 ชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่าง ชุดที่ 2

ได้มีการสร้างน้ำหนัก ลายละเอียดมากขึ้น และได้ปรับแต่ง ให้พัฒนาขึ้นจากแบบภาพร่างในชุดที่ 1 ได้ใช้รูปทรงเป็นแบบ 3 มิติ แทนที่แบบเดิมที่เป็น 2 มิติ และได้สร้างสรรค์ ลวดลายเส้น ให้มีความหลากหลายมากกว่าภาพในชุดที่ 1 จากนั้นเลือกภาพร่างที่ 2 และ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง ที่ใช้ภาพร่าง 2 ชิ้น นำมาขยายเป็นผลงานจริง แทนที่จะใช้ภาพร่างชิ้นเดียววนั้น ก็เพราะต้องการ สร้างระยะ และเพิ่มรายละเอียดให้ผลงานจริง มากขึ้นจากแบบเดิมที่มีในภาพร่าง แต่ในภาพร่างชุดที่ 2 มีข้อเสียอยู่ที่ ในภาพร่างชุดนี้ไม่ได้ลงแสงเงา ทำให้ยากต่อการทำผลงานจริง

ภาพร่างที่ 1 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

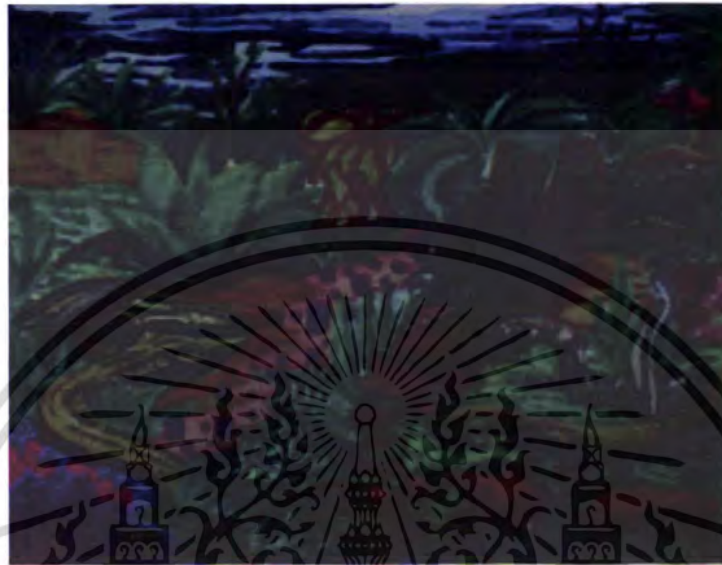

ภาพร่างที่ 2 ชุดที่ 3

ภาพร่างที่ 3 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4 ชุดที่ 3

ภาพร่าง ชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ได้มีการเพิ่มความลึก ระยะของภาพมากขึ้น โดยเฉพาะส่วนที่เป็นต้นไม้ ใบหญ้า ในส่วนต่างๆ ได้เพิ่มรายละเอียดมากกว่าภาพร่างชุดที่ 1 กับ 2 และได้เลือกผลงานภาพร่างที่ 1 กับ 2 ในภาพร่างชุดที่ 3 นำมาใช้ ผสมผสานกัน ได้นำแนวจากภาพร่างที่ 1 มาลงเป็นส่วนประกอบ ของภาพร่างที่ 2 เพื่อเพิ่มความเด่น ความน่าสนใจให้ภาพที่ 2 ที่เป็นภาพที่ใช้เป็นองค์ประกอบหลักในการลงในผลงานจริง ที่ต้องการที่จะเน้นให้สัตว์ต่างๆ เป็นส่วนเด่นของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 1 ชุดที่ 4

ภาพร่างที่ 2 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3 ชุดที่ 4

ภาพร่างที่ 4 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภาพชุดที่ 4 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ได้มีการเพิ่มลายละเอียด ส่วนที่เป็นแสง เงา มากกว่าแบบก่อนๆ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นลายละเอียดรูปสัตว์ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนที่เด่น และสำคัญของตัวผลงาน ส่วนที่เป็นเงาดำมืด ได้มีระยะมากยิ่งขึ้น ได้เลือกภาพร่างที่ 3 ในการนำมาขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีองค์ประกอบที่น่าสนใจ แตกต่างไปจากภาพอื่น ๆ และมีการนำสภาพแวดล้อม ที่มีในงานนำมาพัฒนา ในการจัดวางสวดลายเส้น รูปทรงต่าง ๆ ให้มีการประสานสอดคล้อง และเป็นอิสระมากขึ้นจากแบบเดิม ภาพร่างของชุดที่ 4 มีปัญหาในการทำ ผลงานจริงน้อยที่สุด เพราะได้มีการกำหนดสัดส่วน ได้อย่างชัดเจนมากกว่าภาพร่างชุดอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ขั้นตอนในการทำงาน เริ่มจากการทำความเข้าใจ ต่อแบบโครงร่างภาพก่อน ถึงรายละเอียดที่สำคัญที่สุด ของภาพแบบโครงร่างแล้วจึง กระจายรูปทรงต่าง ๆ ด้วยสายตา แล้วลงมือ ร่างเส้นแบบการ์ตูน หรือแบบ 2 มิติ เป็น ตัวกำหนดสัดส่วน ของภาพที่จะเขียนลงบนผ้าใบ และ แกะไขเส้นการ์ตูน ให้ภาพองค์ประกอบต่าง ๆ นั้นมีความสมดุล ความสมบูรณ์ที่สุด ต่อเนื้อหาของพื้นผ้าใบ ที่จะใช้ในการลงมือทำงาน พอได้ภาพลายเส้นที่ต้องการแล้ว เริ่มระบายสีโดยการ ลงสีพื้นไว้ก่อนหลาย ๆ ชั้น ตามน้ำหนักสี ของส่วนพื้นที่เป็นฉากหลังที่เป็นระยะใกล้ ไกล แบบการระบายสีเรียกกลมกลืน ตามด้วยการลงสีแบบแบน 2 มิติ ของส่วนที่เป็นจุดเด่น ของผลงานก่อน แล้วจึงจะลงสีน้ำหนักต่าง ๆ โดยให้มีส่วนที่เป็นระยะของสี ขององค์ประกอบศิลป์ และใช้สีตรงข้ามที่รุนแรง แบบการระบายสี โดยไม่เกลี่ยให้กลมกลืนกัน มีการระบายสีเป็นจุด และสีขอบคม เพื่อแสดงความแตกต่าง ของส่วนที่เป็นจุดเด่น และส่วนประกอบอื่น ๆ ลงสีส่วนที่เป็นแสง เงา เพิ่มรายละเอียด ในส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง ด้วยการใส่รูปทรง ลวดลาย ในแบบต่าง ๆ มาจัดวางให้กระจายไปทั่วภาพ นำมาทับซ้อนกัน และ เพิ่มให้ผลงาน สมบูรณ์มากขึ้น ด้วยการสร้างให้ส่วนประกอบต่าง ๆ ของภาพ มีความต่อเนื่องกัน โดยใช้เส้น ที่ต่อเนื่องเพื่อ ความกลมกลืนเป็นตัวช่วยในการให้ พื้นที่ ของภาพในหลายส่วน มีความสัมพันธ์กัน ในส่วนของภาพที่มีความสำคัญรองลงมา จากส่วนที่เด่น และเน้น ส่วนที่เป็นจุดเด่น ด้วยการเตะแต้มสีที่สดใส และสีขาวเป็นตัวช่วยเน้นในผลงาน ขั้นตอนต่อมา คือ ทำการสำรวจ การทำงานของตนเอง เพื่อ ตั้งข้อสังเกต ในการปรับแก้ ในส่วนที่ยังไม่ดี ที่เป็นข้อเสียของผลงาน และหาวิธีในการแก้ไข เพื่อการพัฒนาผลงาน ขึ้นต่อ ๆ ไปให้ดีขึ้นกว่าเดิม และ นำจุดที่ดี จุดเด่น มาทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมทั้งจากที่มีอยู่ในผลงานของตนเอง และนำแนวทางการเขียนภาพที่สนใจจากที่อื่นๆ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานส่วนใหญ่ของผลงาน จะเป็นการตัดกันระหว่างส่วนที่เป็นจุดเด่นของภาพที่เป็นภาพสัตว์ต่างๆ และส่วนที่เป็นลายเส้นที่ใช้ตัดกับ ส่วนที่เป็นความเป็นจริงที่สลับกันเป็นบางจุดของผลงาน โดยใช้สีที่สดใสตัดกับสีที่เป็นระยาะน้ำหนักต่างๆ ไม่ให้ซ้ำกันในแต่ละพื้นที่ของภาพ ให้เป็นจังหวะแบบสลับ และ เลื่อนไหล

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานที่ได้สร้างสรรค์ออกมา จะเป็นในรูปแบบผสมผสานระหว่างกึ่งจริงกึ่งฝัน มีสิ่งที่มีอยู่จริงและไม่ได้อยู่ โดยใช้เส้นแบบเรขาคณิตเป็นส่วนประกอบของสวดลายในบางส่วนของพื้นที่ ผสานกับลายเส้นที่มีอยู่ในธรรมชาติที่มี การตัดแปลง ตัดทอน เพื่อทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและทัศนธาตุที่ดูแปลกตาไปจากความเป็นจริง และใช้สีในการเพิ่มความน่าสนใจ ลักษณะเด่น โดยใช้สีที่สดใส หรือใช้สีแท้เพิ่มความเด่นให้ผลงาน ใช้สีเป็นตัวสร้างน้ำหนัก และใช้แทนสวดลายในบางพื้นที่แทนการตัดเส้น

รูปทรง (Form)

ได้ใช้รูปทรงในแบบง่าย ๆ อย่างรูปทรงของ เรขาคณิตมาใช้ในภาพที่ 1 และได้ใช้รูปทรงอีกหลากหลายแบบ ในการสร้างความน่าสนใจ ในภาพที่ 2 ได้มีการใช้รูปทรง โค้งและวงกลม มากกว่ารูปทรงอื่น ๆ และนำรูปทรงเหล่านั้น มาทับซ้อน ให้เกิดมิติ ต่าง ๆ

มีความหลากหลายของรูปทรงมากขึ้น โดยเฉพาะส่วนที่เป็นใบไม้ และ ต้น ไม้ที่นำรูปทรงเหล่านั้น มาสลับ กับสวดลายต่าง ๆ ในจินตนาการ

ได้ใช้รูปทรงที่เหมือนจริงตามธรรมชาติมากขึ้น จากภาพ

ที่ผ่านมา จะมีรูปทรงที่เน้นในแบบของการ์ตูนมากกว่าจริง และได้ใช้รูปทรงของเรขาคณิต เข้าช่วยในการเน้นให้ส่วนอื่นๆ ดูเด่นขึ้น

เส้น (Line)

ได้ใช้หลายเส้น ที่เน้นในแบบของการ์ตูน กับในแบบเรขาคณิต และ ได้ใช้เส้นช่วยเน้นความรู้สึก ในโครงสร้างของตัวผลงาน อย่างต้น ลึก หนา บาง ในภาพได้ใช้เส้นในการกำหนดขอบเขต ของตัวเด่นของ ผลงาน และ มีความประสานกลมกลืนในเส้นต่าง ๆ ได้ใช้การทับซ้อน เข้าช่วยในความน่าสนใจ ในการใช้เส้น ได้ใช้เส้นโค้งที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ต่อเนื่องกันในภาพ และ ที่บางส่วนของภาพ จะใช้หลายเส้นในแบบที่หลากหลายผสมกัน

ได้ใช้เส้นที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว และแข็งแกร่ง ผสมเข้าด้วยกัน ทั้งเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน

สี (Color)

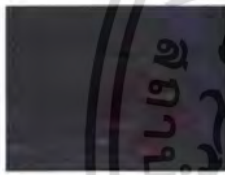
ออกในลักษณะเน้นไปทางสีจัดจาง ตัดด้วยเส้นสีที่เข้ม เช่น ในภาพที่ 1 และใช้สีที่เข้มกว่า เป็นตัวกำหนดความลึก ของผลงาน และส่วนสำคัญ ที่ในภาพจะเป็นการลงสีแบบ แบน ไม่แสดงแสงเงา ได้ใช้สีที่สดใสนั่น และใช้สีที่อ่อนสลับสีที่สด เป็นตัวสร้างอารมณ์ของผลงาน การลงสีในผลงาน ภาพที่ 3 เป็นการใช้เทคนิค แบบสีที่มีน้ำหนักต่างกัน ตัดกันทำให้เกิดระยะแบบเกลี่ยสี ให้เกิดความกลมกลืน คือ ใช้สีอ่อนตัดสีเข้มให้เกิดเป็นแสงเงา เป็นการให้สีสร้างภาพลวง ให้เกิดระยะมิติ ถ่ายทอดแทนเรื่องของแสง และเงาได้ใช้สีที่ดูฉลาด ตัดกับสีที่ดำมืด สร้างบรรยากาศแห่งความมีชีวิตชีวา และเกิดความรู้สึก ที่ขัดแย้งในขณะเดียวกัน

พื้นที่ว่าง (Space)

เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการลงสีสั้น และเกิดที่ว่าง ในบางพื้นที่ ของภาพ จึงมีไม่เสมอกัน เป็นส่วนที่มีลวดลาย และไม่ลงน้ำหนัก มีพื้นที่ว่างที่เปลี่ยนแปลงกัน ไปในส่วนต่างๆ ของภาพด้วยการลงสีซ้ำกัน ในแต่ละที่ จากการลงสีที่สดใส มีพื้นผิวที่ดูเรียบ 2 มิติ กว่าที่อื่นๆ เพราะการลงสีบางกว่าภาพส่วนที่เป็นเงา ส่วนที่มีแสง เงา คือ ส่วนที่ลงสีให้เกิด ระยะ มิติ จนเกิดเป็นระยะที่ไกลออกไปบนภาพ มีการสร้างพื้นที่ว่าง ในส่วนของท้องฟ้า ในบางส่วนของภาพมีที่ลงสีลายเส้นหนา จากการทาทับบพื้นหลัง สร้างเป็นลวดลาย ดูเป็นพื้นที่ว่างกว่า บางส่วนของภาพที่ไม่ได้ลงสีหนาๆ ที่เป็นการแต่งเติมรูปทรงให้มากขึ้น

น้ำหนัก (Volume)

มีน้ำหนักในบางส่วนของพื้นที่งานที่ต้องการเน้น มิติ ระยะ ในตัวเอกของภาพ ที่จะแสดงถึง รายละเอียดที่เป็นน้ำหนักของสี กับแสง เงา แต่ส่วนใหญ่ของภาพ จะออกแนวการ์ตูน แบบ 2 มิติ มากกว่าทำให้มีน้ำหนัก ที่ภาพมีอยู่น้อยกว่าภาพอื่นๆ ที่เน้นในแบบ 3 มิติ มากกว่า มีน้ำหนักที่เกิด จากการไล่น้ำหนักของสี อ่อน ไปแก่ และลงแสงเงาในบางพื้นที่ของงานในส่วนที่เป็น 3 มิติ สลับกับน้ำหนักที่เป็น 2 มิติ มีการลงส่วนที่เป็นเงามากกว่า ภาพผลงานก่อนๆ และเพิ่มส่วนที่เป็นแสง เงา ที่มีมาก ในแสงเงาของ คันไม้ และตัวงู ที่จะลงค่าสีอ่อน แก่ เพื่อเป็นการตัดกันของพื้นสีค่าที่เป็นเงามีค ปรากฏเป็นหย่อมๆ ภาพที่ 4 เป็นภาพที่ลงน้ำหนักมากที่สุด จากทั้ง 4 ภาพ โดยเฉพาะ ส่วนที่ คามีคมีเนื้อที่ มากกว่าส่วนอื่นๆ ของภาพ เพราะไม่มีพระจันทร์ จึงตั้งใจให้ภาพดูมืด กว่าภาพในผลงานชิ้นก่อนๆ อยู่มาก

4.2 วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบภาพ

มีองค์ประกอบที่เรียบง่าย การจัดวางองค์ประกอบ ทั้ง 2 ข้างไม่เท่ากัน เน้นที่ตัวสัตว์ที่มีกิริยาต่างๆ ตามธรรมชาติ การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกมันเอง และลายเส้นที่มีสีสันที่สด หลายสีมาประสานกัน มุ่งแสดงความรู้สึก เคลื่อนไหวของเส้นสายต่างๆ และรุนแรง มีการใช้สีแดง สร้างความเด่นของตัวงาน และการใช้สีที่ผสมกลมกลืน ระหว่างแสง และสีอันมืดเข้ม ใช้เส้นโค้งที่ลากอย่างเป็นอิสระ ก่อเกิดเป็นรูปทรงที่เป็นเหมือนเมฆ ให้ความรู้สึก ถึงลีลาการเคลื่อนไหว อย่างมีชีวิตชีวา ลวดลายที่เข้มชัด จับด้วยรายละเอียด ซับซ้อน ในบางพื้นที่ของผลงาน และแผ่กระจาย ไปในส่วนอื่นๆ ของภาพ ที่ผสมผสานกัน ด้วยลวดลายที่ลอกเลียนจากธรรมชาติ ในลักษณะต่างๆ

ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ

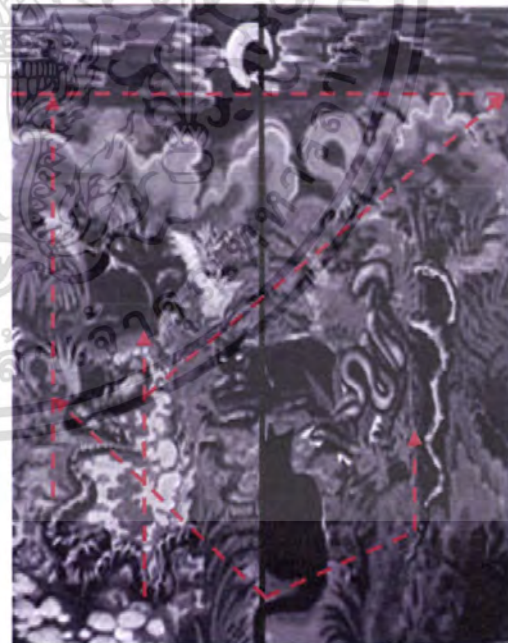

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

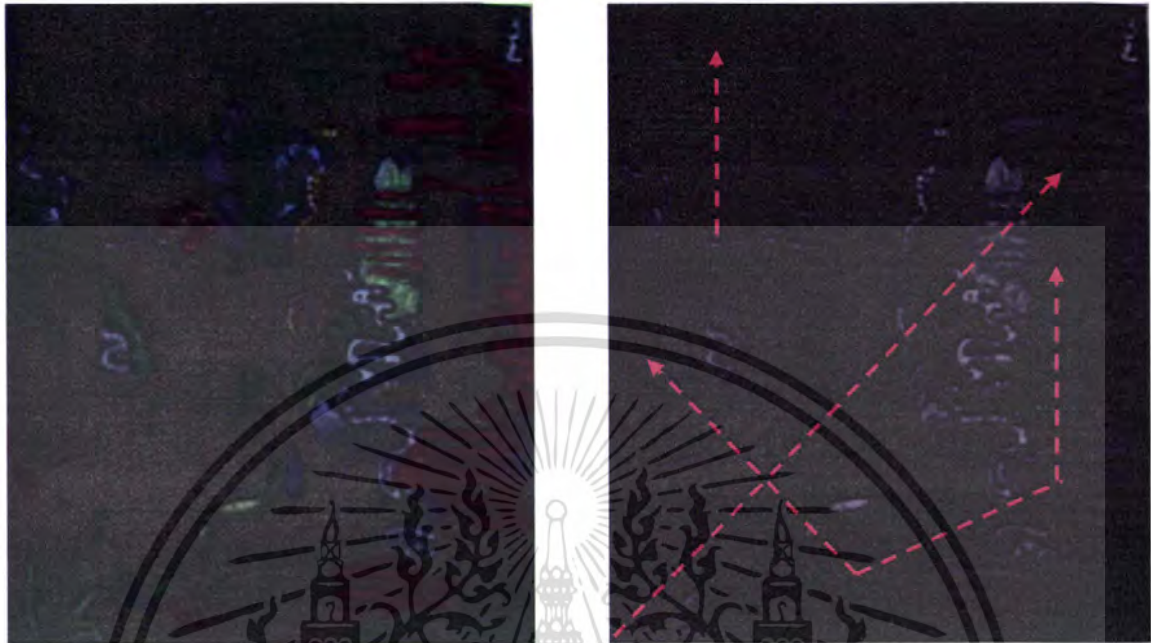

ภาพผลงานชั้นที่ 2

ภาพผลงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 4

ความกลมกลืน (Harmony)

มีความกลมกลืน ที่เกิดจากสีที่แบน เป็นลักษณะ 2 มิติ โดยเฉพาะภาพที่ 1 และ 2 มีการสร้าง ลวดลายเส้นสี ที่ต่อเนื่องกัน ตัวค่อนซ้าย ระบายซ้ายอยู่ทั่วไป ของต้นหญ้า เถาไม้เลื้อย ที่ไปทั่วพื้นที่แบนราบ และลายเส้นสีที่ประสาน ทับซ้อนกันด้วยสีที่ได้น้ำหนักอ่อน แก่ และลวดลาย ในรูปของสีลาท่าที่ แผ่กระจายไปเต็มภาพ มีลวดลายของเส้นโค้งที่เกี่ยวคดอยู่ไปมา และเคลื่อนไหวต่อเนื่องกัน ไปในส่วนต่างๆ ของภาพ มีการได้น้ำหนักของสีที่อ่อน แก่ และลวดลาย ที่ทับซ้อน กันสลับกันไป ในภาพต่อ ๆ มาได้มีการใส่ตัวเองของเนื้อเรื่อง ลงในแต่ละส่วนของภาพมากขึ้น ทำให้ต้องใช้แสง เงา เป็นตัวช่วยในการสร้างความกลมกลืนของภาพมากกว่า ภาพอื่น ๆ เช่น ภาพที่ 4

ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลาย ที่เกิดจากการตัดเส้นสี ในลักษณะต่างๆ และที่เกิดจากลวดลายเส้นแบบเรขาคณิต และพื้นที่ว่าง ตรงกลางภาพ นำสีสันที่สนไสมาตัด ทับซ้อนกันในลักษณะต่างๆ ที่น่าสนใจ โดยเฉพาะ ภาพที่ 2 ทุกภาพจะใช้ รูปทรงที่หลากหลาย สลับกัน

ไปมา มีลายเส้นมันกับการใช้เส้นโค้ง มีการสร้าง แสง เงาของต้นไม้ ใบหญ้า เพื่อความ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญเห็นหน้าใช้ใช้จะเอ็งงด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลากหลายของเงา ที่ซ้อนทับกับใบไม้ในลักษณะต่าง ๆ และแสงเงา ของตัวเอก ของภาพมี ลวดลาย เส้นสีมาตัดกัน เงาที่ดำมืดทับซ้อนกันไป มีการสลับกัน ของพื้นที่สดใส มีการลง สีที่แตกต่างกัน ในแต่ละบริเวณของภาพตามระยะ

ความสมดุล (Balance)

มีความสมดุลที่เกิดจากการจัดวางองค์ประกอบของตัวเอกของผลงาน การวาง สัดส่วนต่างๆ ของส่วนประกอบมีลวดลายที่โค้ง มีลีลาการบิดม้วน ที่เกี่ยวพันซ้อนกันทำให้ ภาพ ดูเคลื่อนไหว และต่อเนื่องกัน จนเกิดความกลมกลืน ของสีที่เป็นบรรยากาศ ความ สมดุลของภาพมีการ ไล่น้ำหนักของสี ที่เป็นระยะ และกำหนดขนาดใกล้ไกลของส่วนที่เด่น และเส้นสี ที่ต่อเนื่องมีการใช้สี ที่เป็นสีคู่ตรงข้าม มาประสานกัน ไปในส่วนบริเวณต่างๆ ของผลงาน และสร้างแสงเงาระยะใกล้ไกลด้วยสีดำ ขาว

สัดส่วน (Proportion)

มีลักษณะสัดส่วน ที่คูมีระยะใกล้ ไกล และซ้อนทับกัน ของส่วนที่เป็นใบหญ้า มี สัดส่วนที่แบบ 2 มิติ ในผลงานทั้ง 4 ชิ้นงาน มีวงกลม และเส้นโค้งอยู่มากที่สุดในส่วน ต่าง ๆ ของผลงาน ที่มีการซ้อนทับกันโดยเฉพาะผลงานที่ 2 และมีการนำรูปทรงที่ หลากหลายมาใช้ เป็นส่วนประกอบ สัดส่วนที่เด่นชัดที่สุด ของผลงาน 2 ถึง 4 คือ สัดส่วน พื้นที่ ที่ลงสีแดง มีลักษณะ แบบเส้นโค้งต่อเนื่อง ไปในส่วนต่าง ๆ ของภาพ มีส่วนที่สำคัญอยู่ ส่วนกลางของภาพ มีส่วนที่เป็นเส้นแนวนอน มากที่สุด ในสัดส่วนของภาพสลับกับส่วน อื่นๆ เช่น ต้น ไม้

ความเป็นเด่น (Dominance)

มีลักษณะเด่น ที่เหมือนการ์ตูน หรือแบบ 2 มิติ และลวดลายเรขาคณิต มาประสาน เส้นที่กลมโค้ง กันไปมา มีการลงสีแบบแบนราบ ที่มีอยู่มากใน ผลงานชิ้นที่ 1 กับ 2 และ ลวดลาย ที่เป็นแบบซ้อนทับกัน จากจุดศูนย์กลางออกไปรอบทิศ ทางเหมือนดาวกระจาย ที่ใช้ มีเส้นเชื่อมโยง ในส่วนต่างๆ ของภาพ และนำสีที่สดใส ตัดกับสีที่อ่อนเพื่อเน้นความเด่น ของภาพ มีการซ้ำกันของรูปทรง ในขนาดต่างๆ มีจังหวะอ่อนไหวไหลลื่น มีชีวิตชีวา เพิ่ม ลักษณะที่เด่นของสี ที่ตัดกันอย่างรุนแรง ระหว่างสีที่สดใส และสีที่ดำมืด เป็นส่วนหนึ่ง ของความต่อเนื่อง ของลายเส้นที่อ่อนไหวพลิ้ว อย่างมีจังหวะในลวดลายที่อยู่ในสีนำสิ่ง ที่ตรง กันข้าม กัน เช่น สิ่งที่มีจริง ลายเส้นแบบการ์ตูน และการแสดงออกของเส้นอย่าง มีอิสระ ในตัวผลงานภาพชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหว (Movement)

มีบรรยากาศที่ให้ความรู้สึก ที่เคลื่อนไหวที่เกิดจากเส้นสี ที่ตัวกันระหว่างสีชิดกับ น้ำหนักของเส้นสี และการประสานกัน ของสวดลายเรขาคณิตที่นำมา ประดับประดา ตกแต่ง ในพื้นที่ต่าง ๆ ของภาพ โดยเฉพาะ ภาพผลงาน ที่ 1 ที่มีการใช้มากที่สุด และภาพอื่น ๆ มีความเคลื่อนไหว ที่เกิดจากความสัมพันธ์สวดลาย การแปลงรูปซ้ำ ให้มีขนาดแตกต่างกัน ออกไป ของลายเส้น และสีสันของน้ำหนักของสี ที่ได้น้ำหนัก อ่อน แก่ ไปทั้งของภาพมี ความเคลื่อนไหวที่เกิดจาก เส้นโค้งที่เกิดจากสีสด ที่รุนแรงของสีแดง และความผสมผสาน กลมกลืนระหว่างแสง และสีอันมืดเข้ม มีบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวที่เกิด จากการ ผสมผสานของสีที่ตัดกัน และสวดลายของเส้นต่างๆ ที่กระจายกลมกลืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะทั้ง 4 ผลงาน จากที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา ได้มีการพัฒนาในการทำงานอยู่ตลอดเวลาที่ได้มีการลงมือทำขึ้นมา ถึงแม้ว่าภาพโครงร่าง และผลงานจะต่างกันมาก เพราะพอถึงเวลาการลงมือสร้างสรรคงานจริงนั้น ต้องการให้งานจริงดีกว่าภาพโครงร่างที่เสนอความคิด จึงดูเหมือนงานจริงกับภาพโครงร่างจะกลางเป็นคนละเรื่องกัน จากข้อจำกัดของเวลาที่ลงมือเขียนภาพโครงร่างจะน้อยกว่าเวลาลงมือทำงานจริงอยู่มาก งานที่ได้จึงสร้างสรรค์ออกมาได้ดีกว่าภาพโครงร่างมากเพราะด้วยความที่มีเวลาในการทำงานมากกว่า และภาพโครงร่างที่เขียนออกมาอย่างง่าย ๆ แบบภาพการ์ตูน ผลงานในช่วงแรกมีการพยายามสร้างสรรค์รูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ ให้มีความเป็นเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง ในการนำมาใช้สร้างความโดดเด่นของผลงาน อย่างการใช้รูปทรงเรขาคณิต สร้างรูปทรงในธรรมชาติ หรือวิเคราะห์รูปทรงในธรรมชาติออกมาเป็นรูปทรงเรขาคณิต และเพิ่มรูปทรงอิสระที่ไม่จำกัดอยู่ในแบบเรขาคณิต เข้าช่วยในการทำให้รูปทรง มีความน่าสนใจ ต่อความรู้สึกของผลงาน เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนอารมณ์ ความรู้สึก นักคิด

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เวลาการทำงานที่มีปัญหามากที่สุดคือ เวลาเขียน โครงร่างด้วยดินสอไขลงงานจริงนั้น เวลาลงสีจริงส่วนที่เขียนด้วยดินสอไข บางครั้งเอาไม่ออก เพราะ ได้เขียนหนาไปเวลาร่างเส้นโครงร่าง ทำให้เวลาลงสีต้องลงให้หนากว่าส่วนอื่นๆมาก และบางครั้งยังมีปัญหาเรื่องผ้าใบที่ใช้เขียนงานจริง ที่มีบางจุดที่เนื้อผ้าขาด และส่วนที่เป็นผ้าขาดนั้น ต้องแก้ปัญหาโดยการใช้สีรองพื้นทำให้หนาที่สุดเพื่อให้เนื้อของสีเข้าไปแทนส่วนที่ขาด และต้องทำให้สีเสมอกัน

ปัญหาในองค์ประกอบของผลงาน คือ การใช้ลวดลายเส้นที่มากเกินไป จนทำให้ภาพขาดจุดเด่นที่สำคัญ ที่เป็นเนื้อเรื่องของผลงานไปโดยเฉพาะที่เป็นตัวเอกของภาพ ที่เป็นสัตว์ต่างๆ และองค์ประกอบของภาพ ที่อยู่กระจ่ายกันไป ที่ต้องแก้ไข ด้วยการเพิ่มตัวสัตว์ที่เป็นตัวเอกของภาพ และสร้างแสง เงาให้ดูมีมิติมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

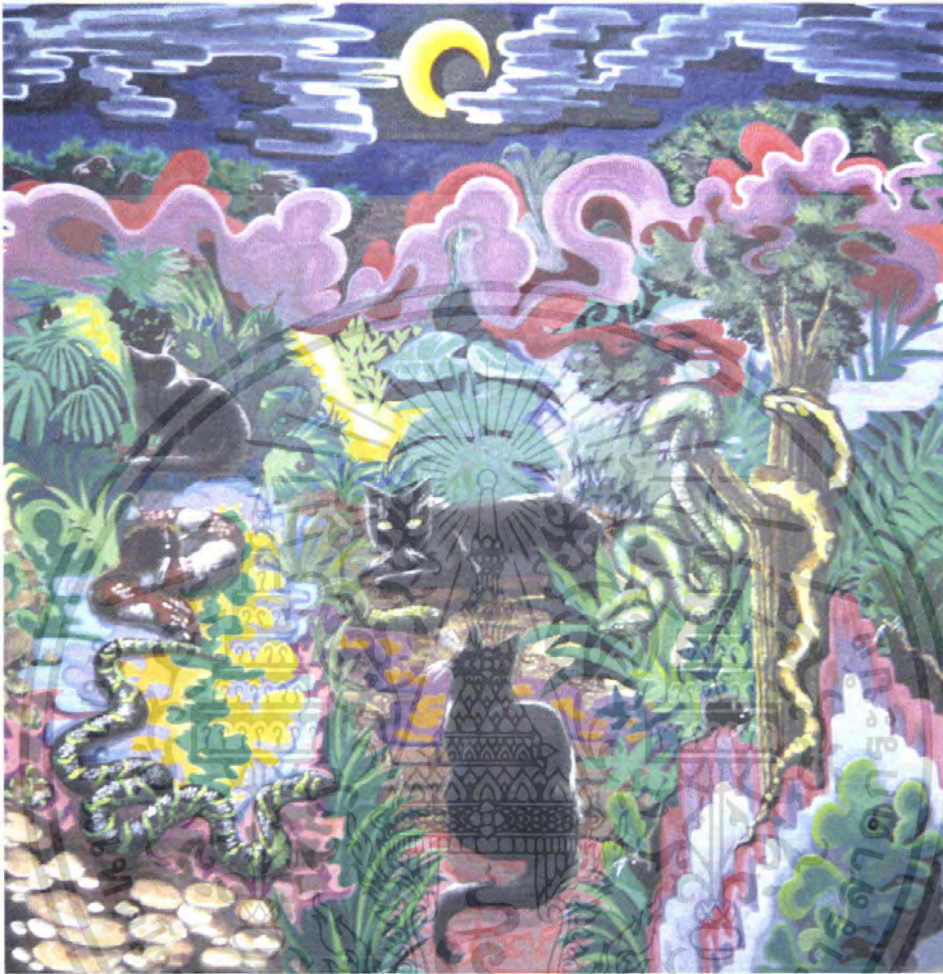

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	สัตว์กลางคืน
เทคนิค	จิตรกรรมสีอะคริลิกบนผ้าใบ
พ.ศ	2550
ขนาด	150 x 170 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน บรรดาศักดิ์ต่างๆ

เทคนิค จิตรกรรมสีอะคริลิกบนผ้าใบ

พ.ศ 2550

ขนาด 150 x 170 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	ยามค่ำคืน
พ.ศ.	2550
เทคนิค	จิตรกรรมสีอะคริลิกบนผ้าใบ
ขนาด	150 x 170 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว วิไลพร สุนทร

เกิดวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ 2527

ที่อยู่ 47/4 หมู่ที่ 1 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

การศึกษา

จบการศึกษาชั้นประถมที่โรงเรียน โสมาภานุสรณ์

จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมตอนต้นที่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

จบการศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร

เกียรติประวัติ

ปี 2547 ได้รับรางวัลที่ 3 ประเภท ศิลปะไทย ที่วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร

ปี 2550 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 2 การประกวด ประเภท ภาพวาดสีการ์ตูน รุ่น

อุดมศึกษา ในงานวันนักเขียนการ์ตูนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้